

VGGO-contactdag in Bronbeek

Routeclearance in de Amerikaanse context

15 Mei 2009, De Regimentsverjaardag in Tarin Kowt

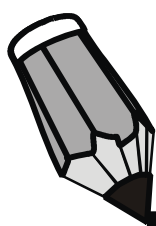

NLD-Genie naar Afrika

PROMOTOR

contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren

Advertentie

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Redactie:

aooi T. van Bortel, hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi A. Wever, redacteur
smi M. Smulders, redacteur
sgt1 J. Mekkes, redacteur
smi M. Leysen, redacteur
sgt1 P. Vogelaar, redacteur
sgt R.J. Davies, redacteur
aooi M.J.C. v Veldhoven, redacteur buitenland
aooi F. Schiltman, fotograaf

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38 5683 NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: nstip@onsbrabantnet.nl

Aanleveren kopij:

Teksten kunnen bij voorkeur worden aangeleverd middels mail. Digitale foto's (het liefst 300 dpi) apart aanleveren bij het tekstdocument. Mening en zienswijzen, weergegeven in artikelen waarvan de schrijver wordt vermeld, zijn geheel voor diens rekening. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Op grond van de Auteurswet kan overname van artikelen en/of illustraties slechts geschieden met toestemming van de redactie.

Deadline kopij:

Promotor nr. 125 - 2009: vrijdag 28 augustus 2009.

Bestuur:

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: aooi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss. tel: 0412 - 643574
Penningmeester: aooi M. Curfs
Leden:
aooi L de Vos
aooi H.G. Jogems
aooi P.R.J. Metsemakers
aooi N. Stip
aooi A.M.M. van Rhee
smi M.B. Waterreus
sgt1 G. Naves
sgt1 R. de Vries

Ereleden:

J.J. de Wolf J.H. Smit
P.M.A. van Dijk K.K. Thijssens
G.M. Beerkens C.J. Hamers
B.P.M. Oude Nijhuis

Doel:

De vereniging stelt zich ten doel:
de band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
de leden in te lichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
de kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap:

De jaarlijkse contributie bedraagt €20,00 door een automatische incasso of middels telebankieren te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap door overschrijving op postgiro 37.26.500 ten name van de penningmeester van de VGGO.

Internet:

Webmaster : Aooi b.d. Bernhard Oude Nijhuis
Url: <http://www.vggo.nl>

Druk:

DRUKKERIJ HUB. TONNAER B.V.
WWW. HUB-TONNAER.NL

Adverteren, profileren en/of exposeren kan niet de voorkeur van verwerving inhouden.

Commerciële exploitatie:

Email: info-nme@home.nl

Inhoud

- 8 Vader en zoon samen op uitzending
- 9 15 Mei 2009, De Regimentsverjaardag in
Tarin Kowt
- 11 Route clearance in de Amerikaanse context
- 16 Een interview met kapitein(bd) Harrie Grisel
- 19 Vakman, leider, instructeur versus mentaliteit.
- 23 33e Algemene leden- en jaarvergadering
d.d. 12 juni 2009 te Arnhem
- 27 "SAPPERS LEAD THE WAY"
- 31 Het Infra Support Detachement (ISD) weer
"buiten" de base!
- 35 De 6e nationale onderofficiersconferentie in
de Marine kazerne te Amsterdam
- 37 NLD-Genie naar Afrika
- 39 Geniemuseum verwerft "27 ft boot"

(.)

RUBRIEKEN

- 4 Voorwoord
- 5 Redactioneel
- 5 In de volgende Promotor
- 5 Wie ontvangen de Promotor
- 7 De VGGO was present!
- 7 Mededelingenkaart
- 8 De Kenschets

(.)

Voorwoord

Hedel, 22 juni 2009

Militaire normen en waarden. Je netjes gedragen. Trots zijn op je uniform. Allemaal begripen waar, zonder dat je het voortdurend beseft, een woud van geschreven en ongeschreven regeltjes, wetjes en goed bedoelde adviezen van je ouders, vrienden en collega's achter schuil gaat. Allemaal bedoeld om je met succes staande te houden in de (militaire) samenleving. Geen probleem zou u zeggen. Dat dacht ik ook. Maar toch betrap ik me er steeds regelmatig op dat ik me irriteer aan het gedrag van collega's. In alle rangen en standen. En ik ben niet de enige. Op de tv verschijnen regelmatig spotjes over 'onbewust asociaal'. Gelukkig brengen ze de boodschap grappig, maar tegelijkertijd moeten we constateren dat het blijkbaar nodig is om elkaar via de tv er op te wijzen dat we stiekem afglijden naar steeds minder gepast sociaal gedrag. Een collega stuurde een artikel in naar de Promotor. Lees het maar eens. Ik herkende me er wel in. Wat eens vanzelfsprekend was (geen handen in de zakken, goedomorgen zeggen tegen een collega die je tegen het lijf loopt, je tenue in orde hebben, baret op het hoofd, het voertuig dat je gebruikt hebt netjes aftanken, de

gsm uitzetten voor een lezing, de blackberry niet onder tafel gebruiken tijdens vergaderingen, je afval in en niet net naast de prullenbak gooien, op het kazerneterrein alleen parkeren waar het is toegestaan, niet via de bosjes een kortere weg zoeken, de peuk in de asbak en de kauwgom niet onder een stoel plakken, nadat je het laatste velletje gebruikt hebt de lege toilettrol vervangen....) is blijkbaar helemaal niet meer zo vanzelfsprekend! Een (nota bene oudere) collega die ik er op aansprak verweet me dat ik ouderwets was. Ik ouderwets? Zeker niet. Of misschien toch wel? En hij moderner dan ik? Na korte twijfel wist ik het. Inderdaad ben ik op sommige gebieden wat ouderwets. Maar dat bevalt me veel beter dan op zo'n manier 'modern' te zijn! Op het moment dat ik dit schrijf ben ik net gereed met het opwerkingstraject voor uitzending. Ik mag het komende half jaar de functie van TFU-adjutant (RSM) van Task Force Uruzgan VII gaan vervullen. Tijdens dat opwerktraject, waar ik me vooral in een staf bestaande uit veel officieren en weinig onderofficieren en al nauwelijks soldaten bevond, heb ik me regelmatig groen en geel geërgerd over zaken waarvan ik dacht dat ze vanzelfsprekend waren. Na iedere vergadering en bijeenkomst bleven er lege koffiekopjes achter, prullenbakken en vuilniszakken stonden aan het eind van de dag met een kop vuil er op te wachten totdat de HID of ik (?) ze leeg zouden maken. De baret werd soms 'liever niet' gedragen, een T-shirt als bovenkleding dragen (gevechtstasje uit dus) is blijkbaar ook nodig wanneer je met een keurige 20 graden Celsius achter de computer zit, zelden was men op tijd aanwezig bij een briefing, elke aanwijzing (we gaan met de bus naar de Harskamp) leidde tot heftige discussies of dat dit niet anders kon, confidentiële stukken worden unsecure heen- en weer gemaild, je bureaustoel is ineens verdwenen omdat iemand anders er een nodig had en je gsm verplicht opbergen in een kluis geldt natuurlijk alleen maar voor anderen. Ergernis. Gelukkig ging er ook heel erg veel wel goed. Ik heb een prima tijd gehad, begrijp me niet verkeerd! Ik moest als RSM de gedragsregels die binnen de TFU gelden nog even bijwerken. En voor ik het wist moest ik me dus druk gaan maken over schijnbaar nietige zaken. Bijvoorbeeld of we wel of geen elastiekjes in de broek dragen, of je je moet scheren, of we een hoofddeksel op moeten doen, wel of geen opgerolde mouwen, welke T-shirts als bovenkleding gedragen mogen worden, of we elkaar moeten groeten? Kortom, allemaal zaken die ik tot voor kort volstrekt vanzelfsprekend vond. Door de opvoeding die ik ooit gehad heb van mijn ouders en mijn collega's. Mijn instructeurs die het goede voorbeeld gaven en mij er op aanspraken wanneer ik die ongeschreven regels overtrad. Ik ben later prima gaan begrijpen wat ze bedoelden en waarom ze dat gedrag afdwongen en geef ze gelijk. Het is essentieel in ons vak dat we ons 'militair correct' gedragen. En ja, het klinkt ongelooflijk ouderwets maar is actueler dan ooit! Tot zover mijn 'preek', denk er eens over na en doe er wellicht uw voordeel mee. Ik mag het binnenkort allemaal met eigen ogen gaan zien in Afghanistan. En heb er zin in. Alle zaken die ik tijdelijk achterlaat gaan gewoon door. Aooi Leo de Vos neemt al sinds maart mijn werk als OTC-adjutant waar (daarbij gesteund door de RA en BA 41 Pagnbat) en Aooi Toine van Ooijen neemt tijdelijk de rol van voorzitter van de VGGO van me over. Dat gaat hen prima lukken en ik reken er op dat jullie ook de weg naar hen weten te vinden wanneer dat nodig is. Tijdens de contactdag (die overigens weer oergezellig was!) heb ik de voorzittershamer al overgedragen aan Toine. In dit voorwoord doe ik dit nogmaals. Toine hier is de voorzittershamer en veel succes toegewenst!

Aooi Joep Beljaars, voorzitter

Als eerste officiële handeling heb ik met de hamer onze ALV afgesloten, om vervolgens naast het secretariaat ook de taak van waarnemend voorzitter op me te nemen. En dat gaat me lukken, zeker met de steun van de overige bestuursleden. Daarnaast is Joep natuurlijk niet verdwenen van de aardbodem en kan ik indien nodig via de digibeetjes hem altijd om ondersteuning vragen. Het bovenstaande stuk van onze voorzitter is naast de lengte ook erg duidelijk en kan me daar helemaal in vinden. Ik houd het de eerste keer kort, rest mij nog onze voorzitter Joep veel succes en wijsheid te wensen tijdens zijn missie als TFU adjudant.

Aooi Toine v Ooijen, waarnemend voorzitter.

(.)

Collega's,

"Waar gehakt wordt, vallen spaanders", luidt een oud spreekwoord en tijdens "het hakken" is in de vorige Promotor de naam van een auteur van het artikel over het aanmeren van ABOO 36 niet vermeld. Dit zetten wij graag recht; het betreffende artikel is geschreven door de sggt Mulder.

Wat treft u allemaal aan in dit nummer;

- Een daverend succes, de viering van 261 jaar Genie, met in het verlengde daarvan de infomarkt op vrijdag. De herdenking bij het, juist op tijd, opgeleverde monument met 2 jonge collega's als erewacht voor de gevallen kameraden. Een fotocollage met een aantal sfeerbeelden bevestigen dat.
- De notulen van de Algemene Ledenvergadering met als centerfold een collage van deze contactdag.
- Twee verhalen uit Tarin Kowt; één van de regimentsverjaardag en een ander van het ISD en over diep verstopte pantsergeniegevoelens van de auteur.
- Het al door de voorzitter aangehaalde ingezonden verhaal van een collega en blijkbaar leeft dit onderwerp want discipline was ook op de 6e onderofficiersconferentie het onderwerp van gesprek.
- Een verslag van de verkenning in Burundi alwaar medio augustus een detachement van 102 Constructiecompagnie diverse projecten gaat uitvoeren.

Genoeg leesvoer dus deze keer.

De volgende Promotor is het themanummer en staat geheel in het teken van explosievenbestrijding.

Prettige vakantie!

Toine van Boxtel

In de volgende Promotor

Hieronder een overzicht van een aantal onderwerpen die u in de volgende Promotor kunt verwachten.

- Explosievenbestrijding
- Misschien wel uw reactie op één van de artikelen
- Berichten uit "de Zandbak"
- "Tipje van de sluier opgelicht" door het Kenniscentrum OTCGenie

(.)

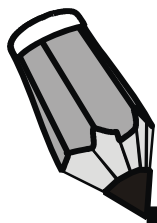
Wie ontvangen de Promotor:

- Leden van de VGOO
- Directie Dienst Vastgoed Defensie (DVD)
- Commando Landstrijdkrachten te Utrecht
- 13 Gemechaniseerde Brigade te Oirschot
- 43 Gemechaniseerde Brigade te Havelte
- 11 Luchtmobiele Brigade te Schaarsbergen
- Operationeel Ondersteuning Commando Land te Apeldoorn
- 11 Pantsergeniebataljon te Wezep
- 41 Pantsergeniebataljon te Oirschot
- 101 Geniebataljon te Wezep
- Genisten in de uitzendgebieden
- Defensie Materieel Organisatie (DMO) te Den Haag
- Koninklijke Militaire School te Weert
- Opleidings en Trainings Centrum Genie te Vught
- Aspirant Beroeps Onderofficiers Opleiding te Vught
- Regionaal Militair Commando's
- Paresto

(.)

(.)

Advertentie

De VGOO was present:

Op dinsdag 31 maart hield de actieve dienst voor adjudant Kerkhof op. De VGOO (Herman Jogems) was present en overhandigde de gebruikelijke presentjes.

Op zondag 5 april overleedt Dhr Suanet. De secretaris heeft vanuit de vereniging een condoleancekaart verstuurd.

Tijdens de VGOO-contactdag hebben we tijdens 1 minuut stilte hem herdacht.

Op woensdag 15 april kreeg adjudant Crist Arts zijn gouden medaille opgespeld door de chef staf van de 13^e Gemechaniseerde Brigade, de kolonel Jacobs. Na de ceremonie heeft Nico Stip de VGOO vertegenwoordigd en hem gefeliciteerd en heeft Crist en zijn echtgenote de nodige cadeaus overhandigd.

Ook bij de commando-overdracht van 101 Geniebataljon hebben bestuursleden van de VGOO 29 mei; Commando-overdracht C- 101 Gnbat acte de pressante gegeven.

En verder waren we actief op de Wapendag Genie en uiteraard onze eigen VGOO-contactdag van j.l 12 juni. Kijk maar naar een impressie op de middenpagina.

verstuur deze kaart naar de secretaris:

A.T.H. van Ooijen,
Smaragd 22, 5345 TM
Oss.

	
Mededelingskaart	
Hierbij stel ik u in kennis van:	
☐	Dat ik lid wil worden van de vereniging genie-onderofficieren m.i.v.
☐	-jarig ambtsjubileum op:
☐	Mijn huwelijk /- jarig huwelijksjubileum op.....
☐	Ter gelegenheid van voornoemd feit zal een receptie worden gehouden op d.d. Tijdstip.....plaats.....
☐	Toevoegen e-mailadres bij adresgegevens:
☐	Langdurig ziek thuis/ ziekenhuisopname m.i.v.
☐	Dienstverlating m.i.v.....
☐	Overige mededelingen
Naam :..... Regnr: Rang:	
Adres:	
Postcode: Woonplaats:	
Handtekening:	

Vader en zoon samen op uitzending

Junior en senior Ed en Rick, 13 Mechbrig

2 Militairen, uit een gezin, uit dezelfde Brigade, op uitzending in Uruzgan.

We gaan even terug in de tijd. Het is februari 2008 en we zijn gestart met de eerste Brigade geleide oefening voor 11 BG in Bergen Hohne. Deze oefening is de start van de voorbereidingen van TFE-9, 11(NLD) BG RHvS. TFE 9 stond gepland voor de uitzending naar Uruzgan in maart 2009.

Zoon, Fuselier 1 Rick en vader, Adj Ed waren al 1 jaar voor de uitzending samen bezig met de voorbereidingen hierop.

WIE DOET WAT:

Rick is geplaatst bij eenheid 4 van de C cie (Berencie) van het 17^e Bataljon GFPI, Garde Fuseliers Prinses Irene, Zijn functie is Minimi schutter, CLS-er en MB chauffeur binnen de Agp van het peloton.

Vanaf 05 maart 2009 doet Rick zijn werk samen met zijn maten in Deh Rawod bij de Berencie op FOB HADRIAN.

De opdrachten van het peloton zijn uiteenlopend, o.a. het uitvoeren van patrouilles, QRF, regelmatig Platoon Base COYOTE in noord Deh Rawod bemannen en deelnemen aan grotere operaties in het gebied.

Rick is 5 maart gestart met zijn uitzending en eind juli zit zijn 4,5 maand er op.

Ed is werkzaam bij de Sie 3 van de 13^e Gemechaniseerde

Brigade in de functie van adjudant operaties.

Tijdens de uitzending is Ed geplaatst bij de TFU staf in Tarin Kowt op Kamp Holland, in de functie van watchkeeper binnen de opbouw van de TFU.

Ed is 13 januari gestart met zijn uitzending en eind juli zitten de 6,5 maand voor hem er ook op.

Tot nu toe mogen we zeggen dat we beiden een goede uitzending hebben gehad waarin we heel veel geleerd hebben en ook regelmatig onze momentjes (op onze manier) gekend hebben. Voor het thuisfront, moeder en echtgenote Yvonne, is de uitzending ook goed gegaan. Zij is alleen achtergebleven. Yvonne heeft het als prettig ervaren, dat de mannen van Huize Ed en Rick tegelijkertijd in het uitzendgebied zaten, i.p.v. gescheiden periodes. Zij beleefde het als een geruststelling dat we hier samen zaten.

We waren ver weg van huis, maar aan de andere kant ook weer dicht bijeen. Tijdens de uitzending hebben we regelmatig met elkaar kunnen bellen en ben ik 2 maal met de Helikopter naar Deh Rawod geweest, hetgeen heel goed is bevallen.

Eind juli hopen we weer gezond thuis te zijn en te genieten van ons welverdiende verlof.

(.)

De kenschets

15 Mei 2009, De Regimentsverjaardag in Tarin Kowt

Aooi Ed, Watchkeeper TFU -6

Wederom waren ook dit jaar velen van ons Regiment tijdens de regimentsverjaardag op 15 mei deelnemer aan de missie in Uruzgan van TFE 9. De genisten in de Gncie in Afghanistan komen van de diverse eenheden uit Nederland, onder andere 413 Pagncie(zw), 101 Gnbat, 11 Gncie Lumbl en

gramma" te verschuiven naar een evt. later tijdstip in de uitzending. De mannen die actief deelnamen aan de operatie MANI GHAR hebben allen een doosje meegekregen met daarin een aantal opdrachten die ze vrij eenvoudig konden uitvoeren tijdens hun "vuurpauzes". Deze doos mochten zij pas op 15 mei openen. Op deze manier werden ze toch nog op een ludieke wijze herinnerd aan de regimentsverjaardag.

Met de genisten die wel aanwezig waren op Kamp Holland hebben we 's avonds een gezellig "Regiment diner" gehad. Het was een prima sfeertje en wederom bleek dat de locatie op 15 mei voor ons Genisten niet veel uitmaakt. Majoor Mark en Csm Pim hebben het diner geopend en we zijn uiteraard gestart met het zingen van ons Mineurslied. Het klonk geweldig in onze "bunkereetzaal". Het "Wij gevoel", om maar even in de woorden van onze RA te spreken, was dubbel en dwars aanwezig. We hadden natuurlijk graag een brandenwiltje en een echt biertje willen drinken, maar dat zat er deze ronde niet in. We hadden wel bier genoeg, echter dat was dan wel alcoholvrij. De Bgen Tom Middendorp (C-TFU) heeft uiteindelijk als hoogste Genie autoriteit ook tot ons gesproken. Om een indruk te geven van de sfeer tijdens het diner zijn een paar foto's bijgevoegd.

Hieronder een indruk van de sfeer bij de mannen tijdens de operatie MANI GHAR, op de Regiment verjaardag, 15 mei 2009.

De Bgen Tom Middendorp (C-TFU) aan tafel samen met C 413 Pagncie(zw) Majoor Mark.

OTCGn. De Cie heeft als commandant Majoor Mark en de CSM is Smi Pim.

Verder zijn nog collega's in het gebied die op individuele basis uitgezonden zijn, deze zijn onder anderen geplaatst bij de OMLT, TFU-6, ISAF HQ en DOPS. In eerste instantie lag in de planning een soort van sportdag te organiseren, waarbij we moeten denken aan paalwerpen, houthakken en zagen, etc. etc.

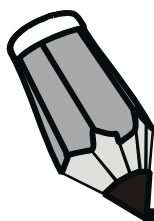

Nadat we eens goed hadden ingezoomd op 15 mei werd al snel duidelijk dat we maar weinig Genisten op die dag binnen zouden hebben op Kamp Holland. In deze periode liep namelijk de Operatie MANI GHAR, waarbij uiteraard maximale geniesteun benodigd was in het operatiegebied.

Voor ons was dit een reden om het geplande "actieve pro-

vereniging van genie onderofficieren

Advertentie

Routeclearance in de Amerikaanse context

maj drs. Carel Sellmeijer, Hoofd Bureau Gevechtsondersteuning Kenniscentrum Genie

Afgelopen februari bracht een delegatie van het Kenniscentrum Genie, aangevuld met EOD, een bezoek aan het Counter Explosive Hazard Centre (CEHC) in Fort Leonard Wood. Het doel was een oriëntatie op het Amerikaanse routeclearance concept (RCC) voor de ontwikkeling van een Nederlands concept. In de coalitie van de 'willing and able' lopen de Verenigde Staten voorop in de ontwikkeling van een RCC en beschikken zij over ervaring in de toepassing van hun concept in Irak. Het bezoek leverde kennis op over het CEHC en een verdieping in het optreden van de Amerikaanse Genie in het kader van routeclearance. In dit artikel beschrijf ik het Amerikaanse Routeclearance Team, de samenstelling en de voor- en nadelen. Deze beschrijving mondt uit in een appreciatie om de lezer meer achtergrond voor het artikel van kap Rens Righarts over het ontwikkelde Nederlandse RCC te geven. RCC is geen 'magic bullit' ondanks de indruk die de naam geeft. Het is echter een essentiële schakel in de ketenoplossing van de explosievenbestrijding door de Genie.

RCT

Het Amerikaanse Routeclearance Team (RCT) was het antwoord op de enorme aantallen IED-aanvallen tegen US strijdkrachten in Irak. In 2006/2007 waren er gemiddeld 3000 aanvallen per maand. Om toch de Freedom of Movement (FOM) te garanderen ontwikkelde de Amerikaanse Genie een bereden routeclearance-patrouille. De nadruk ligt op beschermende voertuigen en de toepassing van technologie om explosieven op te sporen en minder op het O&T-niveau van het personeel. Uitgangspunt voor de Amerikanen is dat het uitstijgen van personeel tot een minimum wordt beperkt, zgn. "death before dismount". Het zwaar gepantserde RCT kan explosieven lokaliseren en ruimen over lange afstanden, met behoud van een hoge graad van bescherming in gebieden met een hoge kinetische (direct en indirect vuur) aanvallen en IED-dreiging.

SAMENSTELLING

Een RCT eenheid bestaat uit 25 militairen verdeeld over 7 voertuigen:

- Een RCT maakt gebruik van 2 detectievoertuigen, Husky's (zie afbeelding 01), voor het bereden detecteren

Afbeelding 01Husky

van ingegraven mijnen en IEDs. Er werkt één bedienaar in de Husky. De Husky is uitgerust met een metaaldetectie array en een mechanische markeeruitrusting. De beide voertuigen treden trapsgewijs op aan beide zijde van de weg voor het konvooi uit. Zo wordt met minimaal risico gedetecteerd;

Het zwaarst gepantserde voertuig van de RCT, de Buffalo (zie afbeelding 02), wordt ingezet voor het identificeren van het explosief. Op de Buffalo is een zware hydraulische arm gemonteerd om verdachte gebieden te

Afbeelding 02 Buffalo

onderzoeken. Op deze zgn. interrogationarm is aanvullende instrumentaria gemonteerd zoals een camera, metaaldetector, lucht- en/of waterslangen;

4 Mine Resistant Ambush Protected (MRAP; zie afbeelding 03) voertuigen zijn als zgn. 'viewing platforms' ingedeeld. De MRAPs worden gebruikt voor commandovoering, EOD, geneeskundige zorg, de op afstand bestuurbare robot voor het vernietigen van explosieven en de uitrustingsstukken voor visuele detectie op afstand (verrekijker, gyrocam, remote control vtg camera). Door de grote risico's in het RCT- optreden is integraal een role 1 medische voorziening ingedeeld.

INZET

De beschermde mobiliteitsvoertuigen van het RCT zijn essentieel om zelfstandig te kunnen verplaatsen in het operatiegebied. Dit maakt een RCT geschikt om onafhankelijk routinematige route clearance patrouilles uit te voeren over lange afstand ter beveiliging van bijv. bevoorradingsroutes. Het RCT is ook geschikt voor snelle route clearance combined arms operaties ter ondersteuning van de mobiliteit van manoeuvre-eenheden. Om verdachte plekken/objecten te onderzoeken op de aan-/afwezigheid van explosieven, gebruikt het RCT optische en fysieke middelen als de interrogation arm (*find*). Als de aanwezigheid is bevestigd (*confirm*), zijn EOD teams verantwoordelijk voor de rendering devices safe en het veiligstellen voor exploitatie.

De tijd dat een patrouille stilstaat, moet worden beperkt en daarmee de blootstelling aan de dreiging van vuurwapens en de IED. Als er geen EOD aanwezig is en er geen tijd is om op EOD middelen te wachten, kan de RCT-commandant de vernietiging van het explosief ter plaatse autoriseren. Door zorg van de Engineer Explosive Ordinance Clearance Agent (EEOCA), een pantsergenist met een aanvullende opleiding in het vernietigen van explosieven, of door de explosievenverkenner, wordt

het explosief op afstand vernietigd. Hiervoor zetten de Amerikanen een op afstand bestuurbare robot in, bediend door de EEOCA. Met dit robotvoertuig kan een gedetailleerdere verkenning van bijv. een IED worden uitgevoerd en kunnen ladingen worden geplaatst. De EEOCA is zeer waardevol voor de 'assured mobility' van de Amerikaanse Genie.

VOORDELEN & NADELEN

Het Amerikaanse RCT heeft diverse voordelen:

- Het RCT beschikt over technische hulpmiddelen om de aanwezigheid van explosieven op een veilige manier te bevestigen.
- Een US RCT is in staat een snelle clearance operatie uit te voeren en daarmee de FOM te behouden in gebieden met een hoge dreiging.

- Door de explosieven ter plaatse te detoneren is de RCT in staat de mobiliteit direct te ondersteunen.
- De schaarse EOD- capaciteit kan worden ingezet op de prioriteitslocaties.

Een korte opsomming van de nadelen van het RCT:

- Het optreden van een RCT zonder uitgestegen personeel verminderd de mate van zekerheid over de aanwezigheid van explosieven. Het RCT heeft bijv. geen midde-

Afbeelding 03 MRAP

len om doelen van command wires te isoleren en is daardoor kwetsbaar voor CWIED- aanvallen.

- Het veelvuldig gebruik van RCTs identificatiemiddelen kan met name in gebieden met een laag risico tot mission creep leiden en een toenemende verleiding tot vernietigen in situ. In een dergelijke omgeving gedraagt

de bereiden RCT zich als een olifant in de porseleinkast en draagt daarmee niet bij aan het succes van de missie. Het RCT kan zelf het doelwit worden, de bewijslast uit forensisch onderzoek kan verloren gaan, en de inlichtingenpositie verzwakken.

- De mogelijkheid om explosieven ter plaatse te vernietigen is zeer bruikbaar in bepaalde omstandigheden, bijv. snel uitvoeren van clearance operatie om een tactisch belangrijk gebied te bezetten. Maar dit gaat ten koste van een gebrek aan forensisch bewijs en daarmee het onvermogen de tegenstander aan te grijpen.
- De hoge kosten om een RCT in bedrijf te houden; de VS hebben in 2007 al \$90 miljoen uitgegeven om beschadigde hydraulische armen te vervangen;
- Tot slot kan de EEOCA opgeleide genist niet uit de voeten met zeer geavanceerde IEDs en is hij niet in staat een goede *site exploitation* uit te voeren.

DREIGING

In de huidige missies maakt de opponent gebruik van asymmetrische wapens en tactieken. De tegenstander gebruikt IEDs, MANPADs, mortieren, scherpshutters, om het technologisch overwicht te compenseren en de zwakke plekken aan te grijpen. Daarnaast verschilt de dreiging per district, per operatiegebied en per periode. De dreiging is ook afhankelijk van het technische en tactische vermogen van de tegenstander om bijvoorbeeld IEDs te produceren en in te zetten. Tot slot is het de vraag of de tegenstander zich kan aanpassen aan veranderingen in ons optreden. Voor het ontwikkelen van een RCC moeten we rekening houden met de dreiging van aanvallen met kinetische middelen tijdens clearanceoperaties. In de hierboven opgesomde dreigingsomgeving moeten verschillende combinaties van TTPs en uitrusting worden ingezet om de meest effectieve routeclearance uit te kunnen voeren.

APPRECIATIE

De uitvoering van RC operaties is afhankelijk van de dreiging en zoals hierboven gesteld varieert deze dreiging. Een modulaire opzet voor de Nederlandse RCC is dan ook het uitgangspunt. Succesvolle inzet van RCT is afhankelijk van een goed geïnformeerd risicomanagement. In de huidige operaties moeten we de dreiging van kinetische aanvallen afwegen tegen de IED-dreiging; de mate van zekerheid en technische exploitatie afwegen tegen tijd en dreiging. Clearance middelen zijn vaak een speciaal doelwit, dus moeten alleen in uiterste noodzaak worden ingezet.

Een RCT kan effectief optreden in defensieve en offensieve operaties als haar capaciteiten ten volle worden begrepen en benut. Bepantsering kan geen excuus zijn voor slechte tactische procedures. Bij defensieve operaties kan RCT routes clearen in directe steun aan manoeuvre-eenheden. Het zelfstandig optreden van een RCT in een defensieve operatie kan echter misleidend zijn en afbreuk doen aan het oogmerk van de missie. Als onderdeel van een militaire operatie kan een RCT worden ingezet voor defensieve search acties, d.w.z. ter bescherming van potentiële doelen. In offensieve operaties kan een RCT zelfstandig optreden om te detecteren en identificeren om te kunnen exploiteren, mits EOD en *weapon intelligence* middelen beschikbaar zijn. Zonder deze middelen zou de rol van een RCT zich moeten beperken tot *find & confirm*, en alleen een clearance uitvoeren in uiterste nood-

zaak de locatie op grove wijze vrijmaken van explosieven (*clear*).

Het US RCT is een zeer geschikt alternatief voor bestaande SEARCH en EOD middelen wanneer de kinetische dreiging hoog is. Maar het jagen op IEDs door een RCT d.m.v. detecteren en vernietigen in situ werkt uiteindelijk contraproductief in een C-IED offensief omdat de IED noch de *triggerman* het echte doel is. Het netwerk van planners, bommenmakers, financiers en dergelijke die verantwoordelijk zijn voor de IED- aanvallen moet worden aangeprepen. We komen alleen achter de ontwikkeling in de vijandelijke TTPs en technieken door inlichtingen te verzamelen en exploitatiemiddelen in te zetten, inclusief *Advanced Search*-, EOD- en *Weapon Intelligence Teams*.

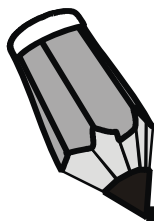

SLOT

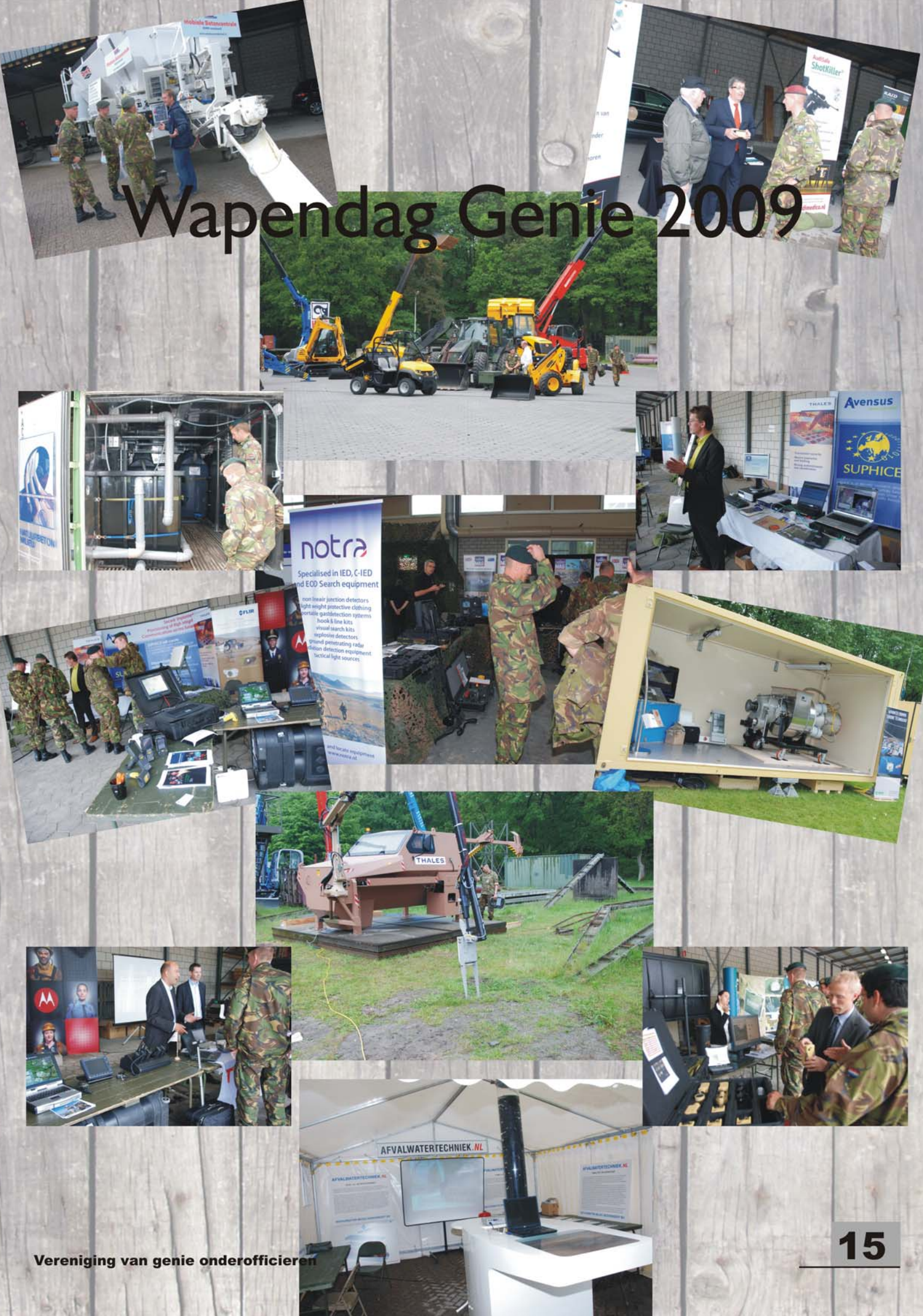
Het bezoek aan het CEHC gaf de NLD delegatie een goede impressie van de (on)mogelijkheden van het Amerikaanse RCC. Het US RCT is ontworpen om te opereren in een omgeving met een hoge dreiging, voornamelijk vertrouwend op zware bepantserde voertuigen voor bescherming, en geschikt om redelijk zelfstandig op te treden. Het RCT is in staat tot het snel uitvoeren van routeclearance operaties. Door het RCT aan te vullen met uitgestegen procedures voor bijv. de *Vulnerable Points*, kan het RCC enorm worden versterkt en kan het zich aanpassen aan een dynamische omgeving en dreiging. Een modulaire benadering van het RCC, gebruik makend van de juiste mix van het RCT, EOD, WIT, Search en geniemiddelen is een veelzijdig en krachtig instrument in de explosievenbestrijding. Het succes in de strijd tegen IED's door de wegen vrij te maken door de Genie is een onmisbare maar niet de enige schakel. Het Nederlandse routeclearance concept is in het artikel van Rens Righarts nader uitgewerkt.

(.)

Advertentie

Wapendag Genie 2009

Een interview met kapitein(bd) Harrie Grisel

EEN GENIST IN HART EN NIEREN

Ank van Lier, freelance journaliste

Drie jaar geleden ging Kapitein Harrie Grisel (58) met FLO. Desondanks is hij nog altijd nauw betrokken bij de Genie. Grisel begeleidt namelijk jongeren die zich willen oriënteren op een toekomst als Genist. En dit bevalt prima. „Omgaan met jongeren vind ik heerlijk. Daarnaast is het fijn om het reilen en zeilen van de Genie van dichtbij te kunnen blijven volgen. Ik ben een Genist in hart en nieren.”

Om te beginnen: wie is Harrie Grisel? En hoe begon uw carrière bij de krijgsmacht?

“Ik ben geboren in Ewijk, in het Land van Maas en Waal, als oudste in een gezin van acht kinderen. Inmiddels woon ik echter alweer een heleboel jaren in Den Bosch, samen met mijn vrouw Adri.

Na de Mulo heb ik eerst een tijd bij een confectiebedrijf gewerkt. Hier werd ik echter ontslagen en dus moest ik op zoek naar iets anders. En wel snel, anders moest ik van mijn vader aan de slag bij de steenovens bij ons in de omgeving. In de KRO-bode stond toen een advertentie van Defensie. Dit leek me wel iets, ik wilde namelijk graag wat meer van de wereld zien. Uiteindelijk begon ik in november 1967 aan de KMS in Weert. Na de algemene opleiding koos ik voor de Genie. Waarom? Omdat men daar mensen nodig had die waren afgestudeerd met wiskunde in het vakkenpakket. Waarom deze eis werd gesteld is me overigens nooit duidelijk geworden.”

Waar kwam u terecht na het afronden van de opleiding tot Onderofficier der Genie?

“Toen begon ik als groepscommandant op de Prinses Margriet Kazerne in Wezep. Dit was leuk, maar ook wel zwaar. Ik was immers pas 19 en moest tien dienstplichtigen in bedwang houden. Dan moet je hard vechten om jezelf te bewijzen.

Daarna werd ik Commandant Wavo, wat inhield dat ik tijdens grote oefeningen verantwoordelijk was voor de drinkwatervoorziening. Waren er geen oefeningen dan deed ik allerlei klusjes. Zo heb ik bijvoorbeeld tribunes opgebouwd bij de Taptoe in Delft.

Twee jaar later maakte ik weer een volgende stap in mijn carrière; ik werd OPC op de kazerne in Wezep. Daarna werd ik Commandant OST. Eigenlijk heb ik alle geijkte paden dus wel bewandeld.”

Hoe zag het vervolg van uw loopbaan eruit; bleef u in Wezep?

“Nee, in 1976 werd ik geplaatst op de Bruggenschool in Vught. Toen verhuisden mijn vrouw en ik ook naar Brabant. Ik heb goede herinneringen aan de tijd bij de Bruggenschool; het was mooi om dienstplichtigen iets bij te kunnen brengen, dit gaf voldoening. Daarbij was de onderlinge sfeer heel goed.

Ik ben tot 1980 op de Bruggenschool gebleven, toen werd ik uitgezonden naar Libanon. Hier had ik me overigens zelf voor opgegeven, ik wilde immers graag iets van de wereld zien.”

Hoe kijkt u terug op uw tijd in Libanon?

“Ik herinner me in de eerste plaats de Libanese zon; het was daar ontzettend heet. Maar ook de kameraadschap is me bijgebleven. Verder was het mooi dat ik veel van het land heb kunnen zien. Ik was namelijk verantwoordelijk voor de materialen en reisde heel Libanon door om hout, spijkers, cement en dergelijke in te slaan.”

Waar ging u bij terugkomst in Nederland aan de slag?

“Ik heb toen eerst de opleiding tot Sergeant-Majoor gevolgd. Daarna ging ik weer terug naar Wezep, hier kwam ik terecht bij de B-Compagnie 11 Genie Bataljon. Hier ben ik twee jaar gebleven, in 1986 volgde weer een plaatsing op de Bruggenschool. Daar maakte ik onderofficieren wegwijs in de wereld van de bruggenbouw.

Na een jaar kon ik weer een volgende stap maken: ik ging aan de slag bij de Dienst Gebouwen, Werken en Terreinen. Ik werd Hoofd Militaire Zaken op vliegveld Eindhoven om precies te zijn. Dit heb ik twee jaar gedaan, daarna heb ik deze zelfde job twee jaar vervuld op de vliegbasis in Gilze-Rijen. En in 1990 en 1991 werd ik gestationeerd bij de Groep Geleide Wapens in het Duitse Blomberg. Hier werd ik ook bevorderd tot Adjudant.

In het begin was het overigens wel wennen bij de Luchtmacht; je merkt dat luchtmachtmensen eerst de kat uit de boom kijken. Hierdoor duurt het een tijd voordat je echt wordt opgenomen in de groep.”

Vervolgens bent u weer teruggegaan naar de Landmacht?

“Inderdaad. Ik kreeg toen bij de Bruggenschool de verantwoording voor de gehele inwendige dienst. Dit beviel heel goed, vooral vanwege de gevarieerde werkzaamheden en omdat je in feite eigen baas bent. Dit heb ik drie jaar gedaan, toen ging ik naar de Duikersschool. Ook hier had ik de verantwoordelijkheid voor de inwendige dienst.

In 1996 wilde ik wel weer iets anders en volgde een uitzending naar Angola. Hier heb ik oud-militieleden opgeleid tot mijnruimer. Dit gaf veel voldoening, maar was soms ook wel gevaarlijk. Er namelijk regelmatig gecontroleerd worden of de mannen hun werk goed hadden uitgevoerd.

Wat me het meeste is bijgebleven uit mijn tijd in Angola? De verwondering bij veel burgers als ze ons zagen. Velen hadden nog nooit een blanke gezien, wisten zelfs niet dat er ‘witte’ mensen bestonden.”

Was het moeilijk om vervolgens weer terug te keren naar het ‘normale’ leven?

“Het duurde altijd wel een paar weken voordat je weer in het ritme zat. Bij terugkomst in Nederland ging ik aan de slag als beheerder van de schietbaan en het oefenterrein Arnhemse Heide, een functie buiten de Genie dus. Desondanks beviel deze job prima; ik had erg veel vrijheid.

Toen ik in 1999 de kans kreeg om naar Kosovo te gaan, liet ik deze echter niet schieten. Ik heb me daar vooral bezig gehouden met bruggenbouw, iets wat echt bij me paste.

Wat is u het meeste bijgebleven uit uw tijd in Kosovo?

“Het feit dat er weinig structuur was. Dit kwam omdat ik onderdeel uitmaakte van een hulpbataljon, waarin mensen van vijftig verschillende eenheden bij elkaar zaten. Als je elkaar al langer kent, weet je wat je aan elkaar hebt. Dat moesten wij echter nog uitvinden. En wanneer je dan in een gebied komt waar de oorlog nog nasuddert, is dat behoorlijk zwaar.”

Waar ging u na deze derde uitzending aan de slag?

“Toen kon ik weer terug naar de Dienst Gebouwen, Werken en Terreinen. Hier werd ik bevorderd tot Officier en aangesteld als Hoofd Facilitair Bedrijf; ik moest facilitaire ondersteuning bieden aan alle vliegbasissen in het zuiden.

Dit heb ik anderhalf jaar gedaan, in 2003 kon ik als Kapitein aan de slag bij Bureau IVZ van het RMC. Hier hield ik me bezig met de aansturing van het ingehuurd bewakingspersoneel op de kazernes in Zuid-Nederland. Dit was vooral een bureau-functie en dat paste eigenlijk niet zo bij mij; ik ben liever actief bezig. Daarom was ik toch wel blij dat ik medio 2006 met FLO kon.”

Maar u heeft de Genie niet definitief vaarwel gezegd?

“Nee. Een half jaar nadat ik met FLO was gegaan, kreeg ik een telefoontje van een Landmachtadjudant. Hij vroeg of ik jongeren wilde begeleiden die wilde snuffelen aan de Genie. Aangezien ik altijd al graag iets met jongeren wilde doen, ging ik op dit aanbod in. Het gaat om leerlingen van ROC's die interesse hebben in de Genie. Zij verblijven gedurende hun opleiding een aantal weken op de Lunettenkazerne en ik laat hen dan alle facetten van dit krijgsmachtonderdeel zien. Ik ga met hen naar de Bruggenschool, naar de stormbaan en ga zo maar door. Dit neemt tien weken per jaar in beslag. Maar overdag ben ik dan vrij, aangezien de jongens gewoon naar school gaan. Ik vind het heerlijk om met de jongeren bezig te zijn én om op deze manier nauw betrokken te blijven bij de Genie. Ik ben toch een Genist in hart en nieren en heb zeer goede herinneringen aan mijn diensttijd.”

Heeft u nog tijd voor andere bezigheden?

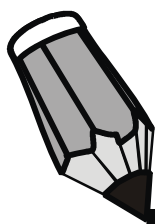
“Jazeker, ik ben zeer actief. Zo ben ik ook nog surveillant bij tentamens en examens op de Avans Hogeschool in Den Bosch. Daarnaast reserveer ik een week of vier per jaar voor het snoeien van hoogstamvruchtbomen. Mijn vader was kleinfruitseler en heeft mij de kunst van het snoeien bijgebracht. Ik heb wat dit betreft vaste adressen, waar ik ieder jaar aan de slag ga. En dat is nog niet alles: sinds drie jaar ga ik in het voorjaar twee weken naar het buitenland met enkele oud-collega's van de Genie. Het eerste jaar hebben we druiven geplukt, vorig jaar hebben we tenten opgezet voor een reisorganisatie en dit jaar hebben we geholpen bij het opknappen van een oud hotelletje. Waarom we dit doen? Om het gevoel van de oefeningen van vroeger en de onderlinge kameraadschap terug te halen. Daarbij is het heerlijk om even vrij man te zijn.”

Dan zijn uw dagen aardig gevuld....

“Ik doe echter nog meer, hoor. Zo ben ik voorzitter van de volkstuinvereniging in Den Bosch-Noord en ga ik ieder jaar een week met de Zonnebloem op pad, als vrijwilliger. Verder reserveer ik mijn vrouw en ik zo'n acht weken per jaar om op vakantie te gaan. Daarnaast gaan we ook nog elk jaar weg met de 'Mutsenclub'; een vriendenclub van oud-Genisten. We dragen dan de hele vakantie een muts, gewoon voor de grap. Vandaar ook de naam 'Mutsenclub'. Al met al zijn mijn dagen inderdaad goed gevuld. Gelukkig maar; achter de geraniums zitten is niets voor mij.”

(.)

Advertentie

Vakman, leider, instructeur versus mentaliteit.

Auteur bij de redactie bekend.

De omschrijving vakman, leider, instructeur behoeft, denk ik, geen nadere uitleg. Zo ook de kreet mentaliteit. Kijken we echter naar de combinatie dan komen wij enkele bijzondere aspecten tegen. In het onderstaande stuk wil ik u middels een reis door de tijd graag deelgenoot maken van wat inzichten.

BEGIN JAREN 80.

Na verlost te zijn van het "infanterie" juk in Weert zijn er weer vele jonge onderofficieren blij dat ze nu eindelijk het zo mooie pad der Genie kunnen gaan bewandelen. Menig overuurtje wordt in de studie gestoken. Speciaal geselecteerde instructeurs proberen u, met voorbeeld gedrag, Genie beginselen bij te brengen. Plaatje, praatje, daadje is de gevleugelde kreet. Na de opleiding volgt de eerste parate plaatsing. U vindt sommige wat oudere collegae wel erg ouderwets. Snappen zij niet dat de wereld steeds sneller gaat? Wat een schande dat ze soms te laat op het appel zijn. Waarom staan ze niet zoals het voorschrift aangeeft in de eerste rust? Zijn dit nu militairen? Moet dit mijn voorbeeld zijn?

HALVERWEGE DE JAREN 80.

Uw eerste functie als groepscommandant bij de pantsersgenie zit er op. Fantastische verhalen; brug op brug, site-wacht, oefening Atlantic-Lion, drie dagen zonder slaap om er maar een paar te noemen. Langzaam begint u voorzichtig wat commentaar op het beleid te geven. Maar die OPC KV-pel (kort verlof) moet in het bijzijn van mijn soldaten wel zijn mond houden. Snapt hij dan niet dat ik bezig ben met het vormen van een club? Als hij wil corrigeren, prima, maar niet nu en niet hier. Doet ook de luitenant nog een duit in het zakje terwijl de kapitein langsloopt. Waarom corrigeren de officieren elkaar eigenlijk niet? Waar is die CSM om mij te steunen? Zeker weer naar een receptie. Amateurs. Wacht maar tot ik het voor het zeggen heb!

BEGIN JAREN 90.

De Landmacht gaat voor het eerst sinds jaren weer op uitzending. U bent deelgenoot. Zowel jaloerse als afwijkende blikken kruisen uw pad. Een hectische periode breekt aan. U realiseert zich dat u deel uitmaakt van een fantastisch bedrijf. Waar kan je op vrijdagmiddag om half vier nog mensen bellen die hun jas uittrekken en speciaal voor jou aan het werk gaan om je te ondersteunen in de voorbereiding? Blijkt de bureaucratie al met al reuze mee te vallen. Op vrijdag gebeld om vervolgens op maandag op de schietbaan extra oefeningen te kunnen schieten welke goed zijn voor het vertrouwen in het wapen en elkaar. Na een goede uitzending waarbij er vanuit het onderdeel ruime aandacht en interesse was voor zowel uzelf als voor het thuisfront is er achteraf zelfs belangstelling geweest door het bureau lessons-learned.

HALVERWEGE DE JAREN 90

U mag met uw eenheid wederom op uitzending. Nu als OPC. Vol goede moed gaat u op pad. U heeft er zin in. Aangekomen in Bosnië valt een en ander tegen. Gammele tenten, hoog in de bergen, niet te verdedigen en straks beperkingen door mogelijk zware sneeuwval. Als de tweede dag uw voorganger tijd gevonden heeft met u de hand-over take-over te gaan opstarten vraagt u als eerste waarom er zo weinig gebeurd is. Naast een zuur gezicht krijgt u geen antwoord. Na de hand-over take-over gaat u vol goede moed het door uw voorgangers opgebouwde kamp verder uitbouwen. Halverwege de rit komen de door uw voorganger bestelde bouwmaterialen binnen.

BEGIN 21E EEUW.

Uw eerste plaatsing op een staf. Geen verantwoording over kerels. Het vergaderen, ach dat hoort er nu eenmaal bij. De plv-CC vraagt u plots wat u, goed onderbouwd, van bepaalde zaken vindt. Jemig....,

luisteren ze dan wel naar de onderofficieren? Die avond is het weer laat. Voor de derde maal die week vraagt u aan uw commandant wanneer hij, nog later dan u, weggaat het gebouw kan afsluiten. Dan is er plotseling de avond dat de commandant u vraagt wanneer u voor het laatst bij een peloton bent geweest. Verschrikt komt u tot de conclusie dat het zeker een maand geleden is. Aiai, de pelotons oefening van het tweede peloton afgelopen week ook nog eens gemist. De dag erna ziet u de, in uw ogen minder goed functionerende, PC van het eerste peloton voorbij lopen. Er valt u iets positiefs op. Die middag laat de kapitein u weten binnenskamers de PC eerste peloton vaderlijk te hebben toegesproken.

VOORJAAR 2006.

De voorbereiding voor de uitzending is in volle gang. De meester uit de klas van uw oudste dochter verzoekt een gesprek met u en uw echtgenote. Ondanks dat het de vierde uitzending is zal het nu anders zijn. Geen Bosnië vakantie. Zorgvuldig gaat u met uw onderwerpen om. Zij hangen aan uw lippen. Zij hebben geen idee wat er gaat gebeuren. Nog zorgvuldiger kiest u uw woorden. U tracht hen vertrouwen in te boezemen. Alles komt goed. Daags erna zijn de eerste lessen MGI. Verveeld kijkt u om u heen. Moet ik met deze broekies op pad? Moet je eens zien hoe ze aan de lippen van de instructeur hangen. Wat een onzin verhaal verkondigt hij. U besluit uw ervaringen, misschien wat ongenueanceerd, te geven. Jammer dat bijna de hele zaal geen uitzendervaring heeft en zeker niet in een gebied waar het loodgehalte wat hoger is. Die avond heeft een aantal collegae moeite om thuis uit te leggen dat ze volledig vertrouwen hebben in alles wat komen gaat. Korte tijd later begint de eind-oefening. Tijdens de eind-oefening krijgt u te horen dat u in de sneeuw schietend en dekkend de aanval en de verdediging gaat beoefenen. Met scherp nog wel. Snappen ze het wel? Ik ben staffunctionaris, geen infanterist! Luid verkondigt u, gesteund door een enkele collega, uw mening. En weer is de groep, van met name jonge collegae, die vertrouwen in hun "maten" moet hebben geslonken.

ZOMER 2006.

De bouw van de base vordert gestaag. Bloed, zweet en tranen. Jammer dat het contact met thuis wat lastig is. Maar wat zeuren die mannen? Ze moeten eens weten dat begin jaren 90 er maar vier minuten per maand gebeld kon en mocht worden. Hoewel... best wel fijn die technische vooruitgang. De uitzending verloopt, ondanks de logistieke tegenslagen, mede door het harde werken van uw personeel, redelijk voorspoedig. Na vier maanden zit het er gelukkig bijna op en komen de opvolgers binnen. Binnen 24 uur hebt u te horen gekregen dat u traag en lui bent en u niets snapt van planningen. "Waarom is de base nog niet klaar" is de eerste vraag die u krijgt. "Knak".

VANDAAG DE DAG.

U leest een stukje in uw mooie verenigingsblad. Tja... de schrijver heeft misschien wel gelijk. U lockt uw computer, trekt vanwege de regen uw jas aan en neemt de CC mee naar de dagoefening van het tweede peloton.

(.)

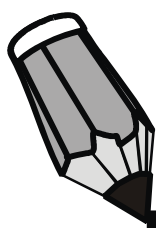

actdag 2009

Advertentie

33e Algemene leden- en jaarvergadering d.d. 12 juni 2009 te Arnhem

Aanwezig:

Bestuur : 7, zie aan- en afwezigheidslijst

Ereleden : Dhr v Dijk, Dhr Thijssens, Maj Beerkens, Aoo bd Hamers,

Nestor : Aoo bd Meissenbergh

Leden : 33

Afwezig met kennisgeving:

Bestuur : Aoo Metsemakers, Aoo v. Rhee, Sgt1 de Vries, Sgt1 Naves

(ere)Leden : Diverse leden (bijlage alleen bij archief)

Agenda:

1. Opening
2. Mededelingen, voorzitter
3. Goedkeuring notulen 32e ALV d.d. 6 juni 2008
4. Hoofdpunten afgelopen verenigingsjaar, secretaris
5. Reacties op het financieel overzicht, penningmeester
6. Verslag kascontrolecommissie
7. Aanstellen nieuwe kascontrolecommissie
8. Nagekomen agendapunten
9. Inventarisatie t.b.v. de rondvraag
10. Bestuursverkiezing; Aftredend en herkiesbaar:
Aoo A. v. Ooijen, Sgt1 G. Naves, Sm M. Waterreus en Aoo N. Stip
11. Pauze
12. Rondvraag
13. Uitslag verkiezing / installatie nieuw bestuur
14. Sluiting

Welkom

Dit jaar werd de contactdag gehouden in de sfeervolle omgeving van het Kumpulan Bronbeek te Arnhem. Nadat de leden met hun partners tijdens de ontvangst hadden genoten van koffie en/of thee met een stukje spekkook, opent de vz rond de klok van 14.30 de contactdag. Hij heet allen van harte welkom en is blij dat de opkomst goed is en dat er weer veel vertrouwde maar ook nieuwe gezichten zijn, en dit alles op een uitgelezen locatie. Een bijzonder welkom is er voor de ereleden dhr. Piet van Dijk, Karel Thijssens, Gerrit Beerkens en Sief Hamers. En een speciaal welkom voor onze nestor dhr. Philip Meissenberg die met zijn echtgenote ook aanwezig is. Daarnaast ook een welkom aan onze RA Cees van Vessem en Dhr John Akkerman.

Voordat de vz het woord overgeeft aan de organisatie wil hij eerst nog even een speciaal woord richten aan Mevr. Meissenberg die gisteren op 11 jun de prachtige leeftijd heeft bereikt van 90 jaar. Hij ondersteunt dit met een prachtige bos bloemen wat gevolgd wordt met een 'lang zal ze leven'.

Aansluitend krijgt Leo de Vos als organisator van deze dag het woord. Hij vertelt het gezelschap een aantal huishoudelijke mededelingen waarna de dames kunnen starten met hun programma en de leden met de algemene leden vergadering.

I. OPENING / II. MEDEDELINGEN:

(letterlijke tekst voorzitter)

Geachte aanwezigen, welkom op de 33e algemene ledenvergadering van de VGOO.

Nogmaals (zoals ik ook al deed tijdens het welkomstwoordje bij binnentkomst) wil ik de aanwezige ereleden en genodigden verwelkomen. Voor de notulen; aanwezige ereleden Dhr van Dijk, Thijssens, Beerkens en Hamers. Aanwezige genodigden: Nestor Philip Meissenberg.

De grote afwezige, want hij slaat nooit een contactdag over, is erelid Bernhard Oude Nijhuis. Hij heeft een goede reden want hij traint momenteel voor een sponsorloop. Ben is nl. één van de vier teamleden van het 4Walkers4Education-team en doet mee aan de loodzware non-stop Oxfam Novib Trailwalker wandeltocht. De teams leggen op 20 & 21 juni as. 100 kilometer te voet af binnen een tijdsbestek van 30 uur. Doel van de Oxfam Novib Trailwalker is het bewerkstelligen dat 18.000 kinderen naar school kunnen gaan, onder andere in Mali!

Ook het bestuur is vandaag niet compleet. Peter Metsemakers, Toine van Bortel, en Robert de Vries zijn verhinderd. Gerben Naves is op operationele verkenning in Afghanistan en Tonio van Rhee, die de vorige keer in de Verenigde Arabische Emiraten een base in Minat aan het bouwen was is momenteel als base-genist uitgezonden naar Tarin Kowt.

Als het goed is heeft inmiddels iedereen zich ingetekend op de presentielijst. Zo niet dan kunt u dat in de pauze alsnog doen.

Hierbij open ik met een klap van de VGOO-hamer de 33e alg. ledenvergadering.

Herdenken overleden lid.

Als allereerste wil ik samen met u stilstaan bij het overlijden van een van onze leden. Mag ik u verzoeken om samen met mij op te staan? Op 14 maart ontving onze secretaris een mailbericht van de zoon van Dhr. Suanet. Met daarin de trieste mededeling dat zijn vader Cees op 4 maart geheel plotseling was overleden. Het bestuur heeft vervolgens de nabestaanden namens de leden d.m.v. een rouwkaart gecondoleerd.

Laten we 1 minuut stilte in acht nemen om Cees Suanet te gedenken. < een minuut stilte> Dank u.

De vergaderagenda.

U heeft de vergaderagenda bij de uitnodiging ontvangen. En dat lijkt een behoorlijk lange agenda maar ik beloof u dat dat best gaat meevallen. Het gaat goed met de VGOO dus we kunnen kort en bondig zijn vandaag. Zijn er nog leden in de zaal die nog een agendapunt wensen toe te voegen? Er zijn geen toevoegingen.

De Promotor.

Ons trotse lijfblad. De situatie omtrent de Promotor is ten opzichte van vorig jaar ongewijzigd. En dat is goed nieuws! Dankzij Nico Stip en de overige redactieleden die onder leiding van Toine van Bortel iedere keer weer opnieuw ons lijfblad weten te produceren profileert de VGOO zich op een fantastische wijze naar haar leden en binnen de KL. Hulde! De kosten van de Promotor zijn nog steeds helemaal in de hand. John Akkerman lukt het nog steeds, door tegen de stroom van de economische crisis in te roeien, om adverteerders bereid te vinden om in ons blad te willen adverteren. En dat valt echt niet mee in deze barre tijden waarbij bedrijven vaak als eerste bezuinigen op advertentiekosten. Maar het lukt hem, gelukkig voor ons, iedere keer weer. Hij had een genist kunnen wezen....

John is, zoals ik dat al voorspelde tijdens de vorige algemene ledenvergadering, het afgelopen jaar regelmatig in contact geweest met de Regimentscommandant. Hij heeft daardoor deelgenomen aan het organiseren van het Geniesymposium in Breda en aan de Wapendag in Vught. Verder lopen er tussen hen nog gesprekken over het verder ontwikkelen van het Regimentsblad 'De Genist'.

De belangen van de VGOO en onze Promotor zal John daarbij niet uit het oog verliezen. Kortom: we gaan lekker zo door met deze voor de Promotor zo belangrijke samenwerking.

De website.

Ook daar kan ik kort in zijn. Aoo Bernard Oude Nijhuis heeft de nieuwe website inmiddels helemaal 'up and running'. Het is nu aan de leden om de website verder uit te bouwen en levend te houden. Dus bij deze een oproep aan alle leden: schrijf eens iets leuks in het gastenboek en stuur uw verhaaltjes, links, foto's, belevenissen en meningen op naar de webmaster en zorg er zo samen voor dat de site nog actueler en interessanter wordt. De VGOO-site is er namelijk gewoon voor u!

Het ledenbeheer.

Over de financiële situatie zal de penningmeester zo dadelijk iets zeggen. En dat is gelukkig allemaal goed nieuws. Maar daarvoor hebben we soms wel flink moeten bijsturen. Want ook dit jaar hebben we helaas weer behoorlijk wat wanbetalende leden moeten royeren. Dat zijn we immers verplicht tegenover de wel betalende leden. En dat zullen we dus ook in de toekomst consequent blijven doen. Gelukkig hebben we aan de andere kant ook voldoende nieuwe leden weten te werven om het ledenaantal op peil te houden. Het royeren is dus niet leuk en het is uiterst jammer dat het überhaupt nodig is, maar schaaft de VGGO-belangen gelukkig niet.

Bestuursperikelen.

Het lukt prima om de vereniging te besturen. Toch blijft het wel een punt van zorg dat de beschikbaarheid van bestuursleden om bestuurshaken te verrichten minimaal is. We lijken een redelijk groot bestuur te hebben maar als je daarop inzoomt dan blijkt het dat het steeds weer hangen en wurgen is om e.e.a. voor de vereniging geregeld te krijgen. Kijk maar eens naar de vele uitzendingen en de uitdagende banen die de bestuursleden hebben. De VGGO draait feitelijk op het dagelijks bestuur. En dat is niet erg want dat is ook de taak van een dagelijks bestuur. Het tekort aan bestuurscapaciteit leidt er toe dat er nieuwe ideeën niet kunnen worden uitgewerkt en dat een aantal klusjes steeds door worden geschoven in de tijd. Het is iedere keer weer een kunst om iemand bereid te vinden om bijv. namens de VGGO aanwezig te zijn bij een receptie, uitvaart of dienstgebeurtenis zoals een diploma-uitreiking of passing out. Dat zal, gezien de uitzendingen die er nog aan zitten te komen ook in het komend jaar nog wel het geval zijn. Dus, graag begrip als we ergens een keer niet bij aanwezig kunnen zijn en indien er nog (BD) leden zijn die iets voor de VGGO zouden willen betekenen dan houden we ons warm aanbevolen.

Ledencontact

Ook de leden maken het ons niet altijd even gemakkelijk om de VGGO zo zorgvuldig mogelijk te besturen. Dit omdat zij regelmatig niet via ons secretariaat communiceren. Alle wensen, uitnodigingen, adresmutaties, e-mails met vragen en opmerkingen van de leden moeten allemaal via het secretariaat lopen. Dat is dus alleen via Toine van Ooijen en niemand anders. We maken het iedereen zo gemakkelijk mogelijk door op onze website een link- ledencontact te hebben en het vermelden van het telefoonnummer van het secretariaat. Wanneer een lid er toch voor kiest om te communiceren via andere kanalen dan loopt hij een risico. Want ook dan proberen we het e.e.a. nog wel geregeld te krijgen maar ik sluit niet uit dat we daarbij dan foutjes maken. En dan is het lid achteraf boos of teleurgesteld. Dat is dan heel erg jammer, maar klaag dan vooral niet bij het bestuur indien je niet via het secretariaat gecommuniceerd hebt. Het voorkomt miscommunicatie.

Mijn laatste mededeling betreft een nieuw VGGO-geschenk. Tot op heden geven we leden, die ons uitgenodigd hebben om aanwezig te zijn bij het uitreiken van een medaille voor langdurige en trouwe dienst, als aandenken een VGGO-schildje met daarop een persoonlijke tekst plus een VVV-geschenkenbon als cadeautje. Dat deden we ook bij FLO-gangers. Maar we merkten dat we steeds vaker een schildje aan een dienstverlater wilden uitreiken die we enkele jaren daarvoor al een schildje hadden gegeven tijdens een medaille-uitreiking. Vandaar dat we op zoek zijn gegaan naar een FLO-geschenk. Dat laat ik u vandaag zien. Het is een fraai wijnkistje geworden met daarin uiteraard een lekkere fles wijn en, da's het leuke ervan, ook nog allerlei wijngerelateerde attributen. En belangrijker nog: aan de buitenkant is ons VGGO-logo duidelijk zichtbaar aangebracht. Bekijkt u het straks maar eens van dichtbij.

III. NOTULEN 32E ALGEMENE LEDENVERGADERING

De vz vraagt of er nog bemerkingen zijn m.b.t. de notulen die in de Promotor hebben gestaan. Er zijn geen bemerkingen waarna het verslag wordt geaccordeerd en ondertekend door de vz.

IV. HOOFDPUNTEN AFGELOPEN VERENIGINGSJAAR, SECRETARIS:

(letterlijke tekst secr)

Het voorliggende verslag geeft een beeld van de verenigings-activiteiten in de periode 7 jun 2008 t/m 12 jun 2009. In

onderstaande volgorde wil ik in het kort met u deze periode beschouwen:

Algemene ledenvergadering:

De jaarvergadering werd afgelopen jaar gehouden in Hoog Catharijne te Utrecht. De JV (algemene ledenvergadering) was een onderdeel van onze jaarlijkse contactdag.

In aanwezigheid van o.a. onze ereleden en leden is de vergadering goed en kort verlopen. Na de verkiezingen zijn 3 bestuursleden herkozen, en is Leo de Vos als nieuw bestuurslid gekozen, en is er van Koos Dirven afscheid genomen als bestuurslid.

Ook voor de dames was weer goed gezorgd, na een rondvaart in de Utrechtse grachten, konden zij los in het winkelcentrum. In chinees restaurant Tai Soen werd de dag afgesloten met een heerlijke maaltijd, en werd onze nestor dhr. Phillip Meissenberg in het zonnetje gezet door onze voorzitter.

Bestuur:

De hektiek van de afgelopen jaren zet zich wederom voort binnen het bestuur, door de drukke programma's en individuele uitzendingen staat het bestuur constant onder druk.

Toch heeft het bestuur kans gezien om zo goed mogelijk te blijven communiceren middels 3 Dagelijks bestuursvergaderingen s' avonds en 3 bestuursvergaderingen met beperkte bezetting. Terugkerende onderwerpen zijn; PROMOTOR en VGGO agenda, advertenties voor en drukken van de Promotor, besteding financiële middelen, wanbetalers van de vereniging, communicatie o.a. de vernieuwde website, ledenadministratie.

Uitdragen VGGO:

Om de herkenbaarheid te vergroten en uit te dragen zijn bestuursleden van de vereniging aanwezig geweest bij diverse activiteiten en vergaderingen van o.a. de stichting vrienden van het Regiment Geniet-roepen, werkgroep geschiedschrijving, stichting historische genie-verzameling, Regiments traditierraad, redactie van de Genist en met een stand op de wapendag.

Aanwezigheid en attenties bij diverse activiteiten:

Het bestuur heeft de vereniging in het afgelopen jaar bij vele activiteiten en happeningen vertegenwoordigd en hebben zij onze doelstellingen uitgedragen. Zij waren aanwezig bij FLO, medaille-uitreikingen, certificaatuitreikingen en aanmeren van onze aspirant collega's, BA en C overdracht, certificaatuitreiking primaire vorming onderofficieren en passing-out KMS.

Daarnaast waren ze aanwezig bij de boek presentatie de Genist in Korea en bij de presentatie van de wijnagenda van Naber media exploitatie. Ook zijn er attenties opgestuurd bij geboortes van collega's.

Ook bij minder vrolijke activiteiten was de VGGO present, het betreft het ziekenbezoek van ons erelid Gerrit Beerkens die een zware operatie achter de rug heeft, het brengen van een bloemengroet bij het 1 jarig overlijden van onze collega Martijn Rosier en het uitbrengen van onze condoleance bij het overlijden van onze collega dhr. Suanet op 4 mrt jongstleden.

Afsluiting

Hoewel de druk hoog is, zijn we toch in staat geweest om de vereniging op het juiste spoor te houden en hebben we onze doelstellingen maximaal kunnen uitdragen, zodat ook onze korpsgeest voort blijft gaan en onze tradities behouden blijven. Hiermede ben ik aan het einde gekomen van dit jaarverslag. Ik dank u voor uw aandacht.

V. REACTIES OP HET FINANCIËEL VERSLAG, PENNINGMEESTER

Het financieel verslag van 2008 en de begroting 2009/2010 zijn ter inzage voor de leden. De penningmeester vraagt aan de leden of hierover nog vragen zijn. Over het verslag en de begroting zijn geen vragen. Een lid wil graag weten hoeveel leden de afgelopen jaren geroeyeerd zijn, dit zijn in 2007; 80 leden en in 2008; 42 leden. Het huidige leden aantal is 533 waarvan 190 BDers.

VI. VERSLAG KASCONTROLE COMMISSIE:

De Aoo Erik Slingerland leest het verslag van de kascontrolecommissie voor, waarbij de volgende punten aan de orde komen;

1. De saldi op de div. rekeningen zijn gecontroleerd in relatie tot het financieel overzicht 2008.
2. Afwijkende/opvallende posten (terugboeking contributie en vergoeding defensie) zijn gecontroleerd
3. Een aantal posten zijn steekproefsgewijs gecontroleerd.
4. Punt van aandacht blijft de inhouding via NSK als onderdeel van de contributie.
5. Jaarlijkse bijdrage defensie i.r.t. het aantal periodieken.
6. De aanbeveling wordt gedaan om de omschrijving "giro" te vervangen door "kruispost".

Als laatste complimenteert de commissie de penningmeester voor het duidelijke inzicht in de financiële boekhouding van de vereniging.

VII. AANSTELLEN NIEUWE KASCONTROLECOMMISSIE

Aoo bd Ben oude Nijhuis zal als langstzittend lid vervangen worden door de Aoo bd Paul Ruijs. De commissie is dan als volgt samengesteld: Kap bd Anton Touw, Aoo Erik Slingerland en de Aoo bd Paul Ruijs.

VIII. NAGEKOMEN AGENDAPUNTEN

Als alternatieve invulling voor agendapunt 8: wil de vz graag de gelegenheid nemen om erelid Karel Thijssens te bedanken. Hij legt uit waarom.

Karel is al vele jaren de VGOO-vertegenwoordiger in het bestuur van de Stichting Historische Genieverzameling (SHGV, lees: genie-museum). Hij doet nl. dit al sinds 1972 of 73. Het precieze jaar wist hij niet meer. Dat is dus al zeker 36 jaar! Een bizar lange tijd. Karel wordt in dit najaar 75 jaar oud en heeft ons verzocht om afgelost te worden. Aoo Herman Jogems, die de VGOO al vertegenwoordigt in de Stichting geschiedschrijving Genie (SGG) zal binnenkort het stokje van Karel overnemen. Rest mij slechts nog Karel namens de leden van de VGOO te bedanken. Maar hoe bedank je iemand die al erelid is en al zo enorm lang de belangen van de VGOO vertegenwoordigd heeft in een stichtingsbestuur?

Door hem de hand te schudden en wat cadeautjes te geven, bestaande uit een VGOO mok "36 jaar" en een geschenkenbon, e.e.a. werd door de aanwezige leden ondersteund met een hartelijk applaus.

IX. INVENTARISATIE RONDVRAAG

Er wordt een voorstel gedaan en een vraag gesteld, i.v.m. de overzichtelijkheid worden vraag, voorstel en antwoord beiden weergegeven bij agendapunt XII.

X. BESTUURSVERKIEZINGEN:

Voor de verkiezingscommissie zijn 3 leden benodigd waarvan 1 voorzitter. Ook nu weer is ons vaste commissielid Henk Schuurs het snelst met zijn vinger, hij wordt ondersteund door Toon Sprangers en Frits Vugteveen.

Dit jaar zijn 4 leden aftredend en herkiesbaar. M.b.v. de inschrijfflijst en stembriefjes gaat de commissie voortvarend aan de slag en proberen de leden nog voor de pauze te tackelen.

XI. PAUZE:

Voor het stemmen en het beantwoorden van een vraag schorst de vz de vergadering. De leden dragen er tijdens de pauze zorg voor dat het reüniegehalte hoog blijft, na het verzamelen van de leden heropent de vz om 15.57 de vergadering.

XII. RONDVRAAG:

1. Jo Hugens: vraagt of de agenda en de notulen van de jaarvergadering op de website geplaatst kunnen worden. Hoewel er geen ge-

heime zaken in het verslag staan is het op zich geen probleem maar enige terughoudendheid met het open publiceren is wel op zijn plaats. Daarnaast worden de notulen gepubliceerd in de Promotor die te downloaden is van het web, deze moet er dan wel op geplaatst zijn. De agenda plaatsen voorafgaand aan de vergadering is geen probleem. E.e.a. zal worden opgenomen in de actiepuntenlijst van de contactdag.

2. Piet van Dijk lanceert het volgende voorstel als reactie op de door de vz aangegeven belasting van het bestuur bij het aanwezig zijn van de diverse activiteiten. Hij geeft aan dat we bv. per provincie een BDer zouden kunnen aanstellen als woordvoerder namens de vereniging wanneer het gaat om het bezoeken van bv. jubilea, happeningen van andere BDers, waarbij dan de km vergoed zouden kunnen worden. Dit om de actiefdienende bestuursleden te ontlasten.

Jo Hugens geeft daarbij nog wel enige kanttekeningen; uiteindelijk is het bestuur gekozen door de leden en zij vertegenwoordigen in principe namens de leden de VGOO. Hij geeft aan dat we moeten waken voor versplintering en herkenbaarheid door het inzetten van andere VGOO-vertegenwoordigers..

Als reactie hierop geeft Piet van Dijk aan dat e.e.a. ook pas noodzakelijk is in het uiterste geval. Een andere optie zou kunnen zijn een BDer extra op te nemen in het bestuur.

Het bestuur geeft aan e.e.a. eerst voor te leggen aan het complete bestuur, bij de volgende ALV zal hierop worden teruggekomen.

3. De vz Joep Beljaars maakt gezien het bovenstaande punt gebruik van de mogelijkheid om te bezien of we de journaliste die nu 4x per jaar de BDers interviewt gezien de kostenpost ook kunnen vervangen door een BDer. Aanmelden kan bij Nico Stip en Toine van Bostel..

XIII. INSTALLATIE NIEUW BESTUUR:

De vz verkiezingscommissie Henk Schuurs maakt de uitslag op zijn ludieke wijze bekend, want er hebben zelfs personen gestemd op de lege plaats op het stembriefje. Tevens bedankt hij zijn medecommissieleden aangezien zij hun pauze hebben opgeofferd. Daarnaast geeft hij ook nog een serieuze noot aan, namelijk dat stemmen over personen een serieuze zaak is en dat de leden hier op de juiste wijze mee om moeten gaan.

Alle 4 de leden zijn (met 0 stemmen tegen) herkozen, na de afsluiting worden zij gefeliciteerd door de leden.

XIV. SLUITING:

Na dit laatste agendapunt bedankt de vz eenieder voor de snelle maar goede vergadering. Aangezien de vz eind juli vertrekt naar Afghanistan draagt hij symbolisch de vz hamer over aan de vice vz Toine van Ooijen die met een ferme slag de vergadering om 16.15 afsluit.

Na de vergadering wandelen alle leden terug naar het restaurant waar ook de dames bijna gereed zijn met hun gekleurd damesprogramma wat vandaag ging over warme en koude kleuren, horizontale en verticale streepjes, de juiste kleur haar en schoenen bij de juiste kleding of was het nu andersom? In ieder geval hebben ze veel plezier gehad en sommigen van hen hebben best nog wat geleerd.

Onder het genot van een lekker drankje wordt vervolgens een heerlijk Indisch buffet geserveerd met als afsluiting een ijstoetje. Tijdens het smakelijke eten wordt er nog volop bijgeklust. Rond de klok van 20.15 verlaten de laatste Bronbeek, en kunnen we terugkijken op een zeer geslaagde contactdag.

Bijlagen:

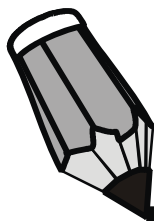
1. Presentielijst 33e ALV	(alleen t.b.v. archief)
2. Financieel verslag 2008 / begroting 2009/2010	idem
3. Proces verbaal stemcommissie	idem
4. Verslag kascontrole commissie	idem

De secretaris

A. v. Ooijen

Adjutant

Advertentie

"SAPPERS LEAD THE WAY"

Rens Righarts, KC OTC Genie Bureau Gevechtsondersteuning

Huidige stand van zaken omtrent het Route Clearance concept van de Nederlandse defensie

AANLEIDING

In opdracht van de CDS en op basis van het plan van aanpak van de JTF C-IED (april 2008) is het ontwikkelen van het Nederlandse route clearance concept (RCC) gestart. Dit concept wordt de basis voor het ontwikkelen van meerdere concepten van clearance operaties zoals area clearance en house clearance. Deze andere concepten volgen snel na goedkeuring van het RCC.

Dit artikel is de eerste stap in de verduidelijking van het RCC. Om meer duidelijkheid te verkrijgen zal de uitleg van de verschillende termen de basis vormen, waarbij de wijze van optreden en hoe ze elkaar kunnen aanvullen de eerste stap afronden.

In het volgende artikel zal meer worden ingegaan op de DCTOMP factoren van het RCC.

ACHTERGROND

Het KC OTC Genie is voor de beeldvorming bij verschillende landen informatie gaan inwinnen over hoe zo'n concept moet worden opgezet. De USA en de UK liggen qua ontwikkeling en ervaring (zie artikel majoor C. Sellmeijer) van het route clearance concept iets voor op ons en daar hebben we gretig gebruik van gemaakt.

Qua inzet van middelen en materiaal hebben de USA en de UK net wat meer van alles en om die reden hebben we bekeken hoe hun concept het beste kan aansluiten bij de Nederlandse defensie.

Route clearance is een combined arms operatie, waarbij eenheden lines of communication moeten vrijmaken van obstakels en vijandelijke activiteiten die de freedom of movement verstoren. De Genie heeft in deze operatie een aantal mogelijke opdrachten zoals het uitvoeren van search, clearance van emplaced explosive ordnance, emplaced explosive ordnance (EEO) breaching, obstacle reduction, obstacle breaching, route improvement en ondersteunen van de manoeuvre bij aanpak van vijandelijke activiteiten. In dit artikel worden alleen de opdrachten beschreven die door de gevechtsondersteunende genie worden uitgevoerd i.h.k.v. explosievenbestrijding. Dat zijn search, clearance, proving en EEO breaching.

DOEL ROUTE CLEARANCE CONCEPT

Het doel van het RCC is het creëren van een concept, waarbij een combinatie van voertuigen en personeel zodanig ingezet wordt dat ze de manoeuvre ondersteunen in de strijd tegen EEO met als resultaat verhoging van de bescherming en verhoging van de snelheid. Daarnaast dienen ook niet geplaatste explosieven, zoals UXOs bestreden te kunnen worden.

HUIDIG OPTREDEN

Ons huidig optreden i.h.k.v. route clearance is gebaseerd op de definities en beschrijvingen vanuit de STANAG 2485 – Countermine operations in Land Warfare- d.d. 30-05-2002 en

is geschreven voor de taak mobiliteit. Deze STANAG gaat uit van een directe dreiging van mijnen, UXOs en IEDs die moeten worden geruimd. De ontwikkelingen op de inzet en verscheidenheid van IEDs hebben echter zo'n vlucht genomen dat de TTP van Countermine ops niet meer voldoende is om dit wapen te counteren. Mede om deze reden is enkele jaren geleden door NLD de Military Search doctrine van de Engelsen overgenomen. Deze doctrine bracht, i.h.k.v. de taak bescherming, TTP die de CWIED (command wire IED) kon counteren. Door ervaringen uit te wisselen tussen de Genisten onderling en in internationaal verband, zijn er ook TTPs ontwikkeld voor de andere IEDs (zoals bv VOIEDs; victim operated IED). Het ontwikkelen van nieuwe TTPs is echter een doorlopend proces, want nog altijd proberen enemy forces en friendly forces elkaar af te troeven door op elkaars procedures in te spelen, waardoor je constant moet blijven veranderen.

De invoering van het optreden Military Search heeft echter ook veel onduidelijkheid gebracht op het gebied van route clearance. Want waren we nu aan het route searchen of toch clearen? En search is toch bescherming en route clearance toch mobiliteit? Hoe kunnen we nu de beide wijze van optreden zo in elkaar laten

overvloeien zodat ze elkaar aanvullen zonder dat er onduidelijkheid komt?

Om te beginnen zal ik eerst de definities beschrijven en kort een uitleg geven over de wijze van optreden, zodat daar eenduidigheid over bestaat.

De Husky

WIJZE VAN OPTREDEN

Om de wijze van optreden uit te leggen zal ik in dit artikel gebruikmaken van termen met een specifieke betekenis. Het is belangrijk dat deze termen worden geplaatst in de context van route clearance. Afzonderlijk van elkaar betekenen de verschillende wijze van optreden het volgende:

ROUTE CLEARANCE:

In land operations the detection and if found, the identification, marking and neutralization, destruction or removal of mines or other explosive ordnance, IEDs and booby traps threatening a defined route to allow a military operation to continue with reduced risk [AAP-6]

SEARCH:

The capability to locate specific targets using intelligence assessments, systematic procedures and appropriate detection techniques. [STANAG 2283 Military Search].

ROUTE PROOFING:

In land operations, the process following breaching, route or area clearance to further reduce the risk from mines or other explosive ordnance, improvised devices and booby traps in a defined area.

[AAP-6].

DOEL ROUTE PROOFING [STANAG 2485]:

The goal of route proofing is to demonstrate that an area or route subject to mine clearance or breaching is clear of mines and other UXOs to acceptable standards.

N.B.: De term proofing is verouderd. Steeds vaker wordt gerefereerd naar de term Proving in dit kader. Ik zal vanaf nu ook alleen de term proving gebruiken.

EEO BREACHING

Doel van deze breaching procedure is om ondanks de aanwezigheid van explosieven als hindernis de manoeuvre freedom of movement te geven onder tijdsdruk of vijandelijk vuur. Bij deze procedure wordt het risico van stilstaan voor de hindernis afgewogen tegen het doorbreken (breachen) van de hindernis en is afhankelijk van vijand, tijd, beschikbare middelen en orders van de tactische commandant.

Hoe kunnen de verschillende wijze van optreden elkaar aanvullen?

Search is detectie van de EEO met gebruikmaking van inlichtingen, technieken en procedures. Als je dan de definitie bekijkt van route clearance zouden de search technieken en procedures een aanvulling kunnen zijn tijdens de route clearance ops. Echter de eigen mogelijke wijze van optreden tijdens route clearance is sterk afhankelijk van vijand, tijd, beschikbare middelen en orders van de tactische commandant. Hetzelfde geldt voor de keuze om na

je clearance nog een proving uit te voeren. Daarnaast geldt bij proving nog dat je een andere methode van detectie moet gebruiken dan tijdens het clearen om de kans groter te maken dat je de overgebleven EEO detecteert. Het proven is dus een verbetering van de situatie door een controle uit te voeren op je uitgevoerde clearance.

Het EEO breachen daarentegen is een capaciteit die je als Genie nodig hebt om onder tijdsdruk en verhoogd risico te kunnen opereren.

De samenstelling van je eenheden die je nodig hebt om je route

clearance te kunnen uitvoeren, het route clearance package (RCP), is OTVOEM afhankelijk, waarbij je gebruik kan maken van de search capaciteit, clearance capaciteit, breaching capaciteit en proving capaciteit van de verschillende eenheden cfm het "toolbox" principe.

Het grote verschil tussen search en clearance cq. proving en breachen is dat je bij search niet accepteert dat het EEO tot detonatie komt. De Search is dan ook gebaseerd op uitgestegen (nu nog) TTP om het risico van detonatie te vermijden. Echter in een gebied met een hoog risico op direct en indirect vuur (richting het groene optreden) is stilstaan voor langere tijd op een locatie een gevaar. De clearance, proving en breach doctrine accepteren wel een detonatie van een explosief, door bv een roller of mijnenveger. Dit betekent meer snelheid en betere bescherming tegen direct en indirect vuur. Het is nu juist de uitdaging van het RCC om ondanks de verschillende dreigingen en operaties, toch een RCP uit te brengen die de manoeuvre maximaal ondersteunt. Daarbij moeten beschikbare middelen, tijd en risico goed voor ogen worden gehouden.

HOE WILLEN WE DIT BEREIKEN

Op dit moment kunnen we alleen naast de uitgestegen search TTP en mine clearance drills bereden detectie met visuele middelen uitvoeren om de EEO te kunnen counteren. Als we dan het doel voor ogen houden, zien we dat als we sneller, beter en veiliger moeten gaan optreden er een leemte is in ons optreden.

Hiermee doel ik op het verbeteren van het bereden optreden, waarbij we uit moeten gaan van bereden TTP i.p.v. uitgestegen TTP en stand off technieken voor de detectie, identificatie, de markering en de vernietiging. Dit willen we bereiken door het aanschaffen van beter uitgeruste voertuigen en specialistische technieken/materialen voor het bereden optreden. Oftewel het implementeren van een route proving en clearance capaciteit (RP&C) bereden. Voorlopig de Advanced (ADV) RP&C capaciteit genoemd.

Het RCC is in ontwikkeling met als doel om eind juni 2009 de DCTOMP factoren in het geheel uit te werken.

Uitgangspunten hierbij zijn het inbedden van de Advanced RP&C capaciteit bij de Ostpels van de pagncien op basis van de mate van technische specialisatie van de RP&C capaciteit en uitrusten van de pagngpn met relatief eenvoudige middelen om zijn situational awareness te verbeteren, zoals bv het uitrusten van FLIR (forward looking infrared) of polarisatie-camera's. Tevens is besloten geen inbedding te realiseren van 101 Gnbat. Zij hebben wel een taak binnen route clearance (obstacle breaching, route improvement), maar niet op het gebied van explosievenbestrijding.

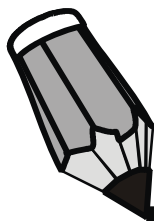
SLOT

In dit artikel heb ik naast het doel van het RCC beschreven wat de verschillende wijze van optreden zijn en hoe deze elkaar kunnen aanvullen afhankelijk van operatie. Dit moet een goed startpunt zijn voor het volgende artikel waar ik de DCTOMP factoren van het RCC zal behandelen. In het artikel komen de volgende onderwerpen aan bod:

- Inzet RCC (manoeuvre, Genie, EOD)
- Mogelijke inzet RP&C capaciteit
- Aspecten benodigd voor implementatie RCC
- Overzicht van de benodigde middelen RCC i.c.m. de aspecten en eenheden die benodigd zijn voor RCC
- Additionele middelen t.b.v. het bereden optreden.

(.)

Advertentie

Het Infra Support Detachement (ISD) weer “buiten” de base !

Aoi Tonio van Rhee, ISD

Tijdens TFE-9 is er ook weer een Infra Support Detachement (ISD) ingedeeld bij de TFU. Deeluitmakend van 413 Pagncie en opgedeeld over drie locaties. Het grootste gedeelte is geplaatst op Kamp Holland in Tarin Kowt, totaal 14 personen. Op Camp Hadrian in DeH Rawod totaal 4 personen en op Kandahar zijn 3 personen namens het ISD tewerkgesteld. Hoofdtak van het ISD is het instandhouden van de aanwezige infra op de Nederlandse locaties. Daarnaast is het ISD ook verantwoordelijk voor buitenposten van waaruit Nederlandse militairen, veelal in combinatie met andere nationaliteiten, gedurende een bepaalde periode geplaatst zijn. Locaties die op onregelmatige tijden bevoorrad worden en doorgaans lastig bereikbaar zijn voor zware voertuigen.

In de begin periode van de TFU werden de activiteiten van het ISD voor 90 % op de vaste kampen uitgevoerd. In de afgelopen perioden hebben ook diverse leden van voormalige ISD rotaties regelmatig werkzaamheden “buiten” verricht. Het veelvuldig veranderende optreden van eenheden van de battle group heeft de noodzaak aangetoond dat ook personeel van het ISD er rekening mee moet houden dat ze deel kunnen gaan uitmaken van eenheden die meerdere dagen buiten de base hun werkzaamheden moeten kunnen verrichten. Het op peil houden van de algemene militaire basisvaardigheden en het kunnen optreden als lid van een patrouille is daarom essentieel.

In de Nederlandse media is in mei 2009 ruimschoots aandacht besteed aan de grote actie die onder leiding van Commandant TFU, brigadegeneraal T. Middendorp, in de Deh Rashan area is uitgevoerd. Ongeveer 1000 militairen van de TFU zijn hiervoor getasked en ingezet. Deze operatie werd verricht onder de naam “Operatie Mani Ghar”. Al het aanwezige personeel van het ISD op Kamp Holland is op een of andere wijze betrokken geweest bij deze operatie.

Verplaatsing door de Desert bij monding van balluchi vallei

Golf 2 foxtrot groep van 413 Pagnie searched o.l.v. sgt Huibers

VOORBEREIDING

Na een aantal voorbereidende besprekingen is er een gezamenlijk plan en een verkenningplan opgesteld. Tijdens het besluitvormingsproces kwam de wens tot een permanente "footprint" in het gebied, voort uit het oogmerk van de commandant. Vanwege het krappe tijdsplan was de ontwikkeling en bouw van een complete patrol base niet mogelijk. Hierna is er besloten om een tijdelijke voorziening, met minimale middelen en maximale bescherming tegen indirect fire (IDF) te bouwen. Hierin lag een duidelijke rol weggelegd voor het ISD. De uiteindelijke locatie van de Combat Outpost (COP) was nog niet vastgelegd en naast het tactisch en strategische oogmerk is er vanwege de te bouwen bescherming ook met een technisch oogmerk naar de locaties gekeken door de specialist van het ISD. Eerdere recente ervaringen waarbij deze stap is overgeslagen heeft aangetoond dat het dan later tot grote problemen kan leiden.

Commandant ISD kapitein Jansen heeft uiteindelijk de adjudant Van Rhee aangewezen om deel uit te maken van deze verkenningsgroep.

Binnen 24 uur is er via een inventarisatie van wensen en eisen een voorlopig ontwerp en schets gemaakt van een mogelijke COP. Hierbij is door personeel van het ISD vooral gekeken naar de aanwezige middelen en mogelijkheden tijdens

Aankomst van Wiellaadshoppen op de bouwlocatie

de uitvoer, die binnen 10 dagen na verkenning zou moeten aanvangen. Zaken als verblijfsduur, comfort niveau, beschermingswaarde en personele bezetting van de COP gedurende 4 maanden heeft als leidraad gediend.

VERKENNING

Op 6 mei vertrok adjudant T. Van Rhee samen met de Golf 2 Foxtrot groep van de sgt Huibers van 413 Pagnie voor een 3 daagse verkenning. Voor deze verkenning waren we ingedeeld bij eenheid 0.5 van de BG. Een geweldige ervaring waarbij het enigszins weggezakte pantsergenie bloed bij de adjudant weer sneller is gaan stromen. "Met respect heb ik de verrichtingen van de leden van de geniegroep gade geslagen. Ondanks de heersende hitte is er 2 dagen nagenoeg onafgebroken gesearched en heeft hierdoor de gehele eenheid op een veilige manier het gebied doorkruist". Een sterk kanaliserende route is tot op elk detail verkend en vastgelegd.

Tijdens deze verkenning zijn de drie vooraf gedefinieerde locaties aangedaan en met militaire constructie ogen bekeken. Zaken als waarneming en schootsvelden, bereikbaarheid voor constructie voertuigen en aanwezigheid van bouwstoffen waren belangrijke besluitgronden. Daarnaast is er gekeken naar de bereikbaarheid gedurende de maanden nadat de COP is ingericht.

Aankomst van constructie voertuigen op COP locatie.

Na terugkeer op 8 mei zijn de verkenninggegevens verwerkt en met een advies aangeboden aan de commandant van 413 Pagnie.

Na presentatie van C geniecompagnie van de diverse mogelijkheden is door de commandant van de TFU bepaald dat de aangedragen 1^e keuze van het ISD ook de definitieve locatie van de COP zou gaan worden.

In de drie dagen hierop volgend is er op alle fronten enorm veel werk verzet om al het benodigd materiaal te verzamelen, vervoersgereed te maken en te beladen. Alle disciplines van het ISD hebben hierbij actief deelgenomen.

De voorlopige tekeningen zijn verder aangepast en er is een concept COP locatie ontwikkeld. Inmiddels had commandant ISD het overige personeel voorbereid op een aantal dagen inzet buiten de base.

De volgende middelen waren beschikbaar en dus ingezet

voor de komende actie.

3 x Werklust Wiellaadschop en 3 x Kipauto en een 7 tal containers met divers bouw materiaal.

UITVOERING

Op 13 mei vertrok de adjudant Van Rhee, als externe specialist toegevoegd aan de Vooruitgeschoven Commando Post (VCP) van de Battlegroup. Vanuit deze locatie te velde, was het zicht op de lopende operatie maximaal. Korte lijnen en "smoel" op het terrein zijn bij de uitvoering essentieel gebleken. Een dag later werd door de VCP de geplande locatie

Zicht op de VCP tijdens de bouwwerkzaamheden.

adjudant Tonio van Rhee

veelvuldige vraag tot inzet van de pantsergenisten, hebben de machinisten en kipperchauffeurs van het ISD dagelijks de eigen werklocatie in het voorterrein visueel gesearched.

Binnen de gestelde tijd van 2 weken bouwtijd is het personeel van het ISD er in geslaagd om alle geplande bouwwerken op een goede wijze af te leveren. Vol trots vertrok het bouwteam, na overdracht aan de CSM van de B-cie, op 28 mei en arriveerde moe maar zeer voldaan terug op Kamp Holland.

Door onze inzet is het personeel van de TFU gewaarborgd van een veilige combat outpost in de "green" van West Deh Rashan area.

Gedurende de komende 4 maanden zal personeel van TFE – 9 de bezetting vormen van deze nieuwe locatie. Een prima uitvalsbasis voor komende acties.

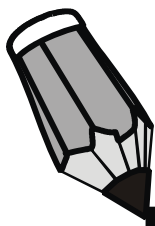
betrokken en vanaf dat moment was het ISD bezig met de voorbereidende werkzaamheden op de COP. Inrichten van de uiteindelijke werklocatie en het uitzetten en inmeten van diverse bouwwerken is door de adjudant Van Rhee uitgevoerd.

Op 16 mei arriveerde het uiteindelijke bouwteam, bestaande uit Sgt 1 Boden en Sgt Verbaarschot, Kpl1 Horrik, Kpl1 Metseelaar, Sgt Abbenhuize (LSD, huidige functie is postbode, oud kau chauffeur van 103 Constrcie) en de Kpl Geurts. Geheel volgens plan is er gestart met de eerste beschermende locatie voor een groep van de infanterie en de daarbij behorende voertuig opstellingen. Met steun van aanwezig overige militairen op de COP is er in een enorm tempo gewerkt aan de nodige beschermende constructies. Een locatie zonder overbodige luxe maar met de nadruk op de benodigde bescherming. Naast de constructie taken is gebleken dat de basis search opleiding noodzakelijk is gebleken. Vanwege de

Opbouw van beschermende voertuig en slaaplocatie.

Advertentie

De 6^e nationale onderofficiersconferentie in de Marinekazerne te Amsterdam

sgt1 Jisse Dijkstra, Pc ostpeloton, 103 constrctie

De 6^e nationale onderofficiersconferentie werd gehouden op de marinekazerne in het hart van Amsterdam. Aangezien in de meldingsinstructie, netjes via de mail, stond dat wij verwacht werden vanaf 08.00 uur pakte ik een vroege trein vanuit Wezep naar Amsterdam centraal. Hier aangekomen was het even zoeken naar de aanlegplaats voor de schouw die mij naar de kazerne kon brengen. Maar met wat hulp van een lokale Amsterdammer was deze zo gevonden waar ik op het briefje kon lezen dat de schouw die week niet voer i.v.m. duikwerkzaamheden. Dan maar met de bus, en na 10 minuten met lijn 42, ook al zo netjes vermeld in de meldingsinstructies, stond ik op de kazerne. Aan de deur van de conferentiezaal stond de kazerneadjutant eenieder persoonlijk welkom te heten, en ik kon mij gaan inschrijven en een kop koffie drinken. Ruim op tijd aanwezig zo bleek later, want de eerste spreker stond pas voor half tien op papier. Niet getreurd, er waren voldoende oude bekenden van de landmacht om even een praatje mee te maken en collega's van andere krijgsmachtdelen om alvast van gedachten te wisselen over het komende onderwerp van de conferentie.

Na om half tien welkom geheten te zijn door de persoon die het geheel die dag zou gaan leiden, zijn naam is mij ontschoten, (red. Dhr. Ruben Maes) werd de dag en de discussie ingeleid met een vraaggesprek over discipline aan de adjudanten van de krijgsmachtdelen. Ook was de defensietop-sporter sgt1 Boschman aanwezig om zijn visie op het gebied van discipline te geven, en hoe dit zich verhoudt met het doel dat hij zichzelf telkens stelt.

Hij kwam hier bij met pakkende voorbeelden uit zijn trainingen en zijn taak als trainer coach. Hierna werden de aanwezigen ingedeeld in syndicaten om met elkaar van gedachten te wisselen over het onderwerp discipline binnen defensie, en wat onze aanbevelingen waren naar de CDS op het gebied hiervan. Er werd aan de zeven syndicaten gevraagd elk met drie aanbevelingen te komen waaruit er dan later tien gekozen zouden worden die die dag met de CDS besproken zouden worden. De andere aanbevelingen die niet direct besproken werden gingen niet verloren maar zouden op een later tijdstip aan de CDS worden voorgelegd.

De eerste discussies werden opgestart, en al gauw bleek dat veel mensen de discipline vooral zagen in het uiterlijk voorkomen waar uiteraard de luchtmacht met zijn oorbellen een geliefd gespreksonderwerp was. Gaande weg verlegde de discussie zich ook naar zaken als de gewoonte om je

voertuig af te tanken na gebruik en deze na gebruik schoon achter te laten voor de volgende collega. Na wat discussies heen en weer bleek dat het over het algemeen niet zo slecht was gesteld met de discipline binnen de organisatie.

Wel kwam het onderwerp opleidingen of liever het gebrek hieraan naar voren, en dat dat voor veel collega's, jong en oud, een drijfveer is om wel of niet gedisciplineerd te blijven. Immers, wanneer een sld of kpl een opleiding in het vooruitzicht wordt gesteld die hem in staat stelt zijn werk te doen, ik neem als voorbeeld een viertonnerchauffeur, en de organisatie geeft hem die opleiding niet kan de sld of kpl zijn doel nooit bereiken, vrachtwagen rijden, en dit geeft hem niet de motivatie om gedisciplineerd te blijven, hij bereikt zijn doel toch nooit. Wanneer wij iets van onze mensen verwachten moet we ze wel de handvatten en middelen bieden.

Ook kwam als aanbeveling naar voren dat wanneer wij paars optreden er ook een set regels moeten zijn voor eenieder in dat paarse optreden. Dat voorkomt dat de één dingen doet die hij normaal vindt terwijl de ander zich hierin niet kan vinden. De luchtmachtmilitair die scheef wordt aangekeken door zijn landmachtcollega omdat het bij hen toegestaan is om zonder hoofddeksel maar met oorbel te lopen.

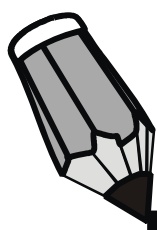
Nadat de aanbevelingen waren verzameld werden er een aantal uitgekozen en deze werden in een discussie vorm voorgelegd aan de CDS, waarna deze of zijn collega's van de verschillende onderdelen hierop reageerden. Op deze reacties kon de zaal dan weer reageren en uit het feit dat er geen verhitte discussies ontstonden kunnen we concluderen dat de gehele zaal het grotendeels met elkaar eens was; het is zo slecht nog niet gesteld met de discipline binnen defensie.

De dag werd afgesloten met een meer dan uitstekend lopend buffet waarbij de marine maar weer eens liet zien dat zij een prima rijstmaaltijd kunnen bereiden.

Al met al een dag die van begin tot eind tot in de puntjes verzorgd was. Betekend dit dat ik me dan vrijwillig aanmeld om volgend jaar weer te gaan? Ja, we kunnen met zijn allen wel klagen en zeggen dat dingen vroeger beter waren, maar wanneer je zo'n kans wordt geboden om direct met de CDS in discussie te kunnen treden en tegelijk met andere eenheden kunt praten over hoe zij over dingen denken, denk ik dat je die kans met beide handen moet aangrijpen. En daarom vond ik het jammer dat er maar drie genisten op deze dag aanwezig waren. Misschien een actiepoint voor volgend jaar?

(.)

Advertentie

NLD-Genie naar Afrika

ao Jos Scheepens,

Eind 2008 kreeg C-Gnw, tevens speciaal staf-officier bij J4-DOPS, de opdracht om te laten onderzoeken of een projectvoorstel haalbaar was om uit te voeren door een kleine gn-ehd binnen een gestelde periode van ± 2 maanden. Dit project moest plaats vinden in Burundi (BUR), een klein land ter grootte van Nederland, gelegen in het "Grote Meren gebied" in Oost-Afrika. Dit gebied is ge-earmerkt als belangengebied door de Ministeries van Buitenlandse zaken en Ontwikkelingshulp. Daartoe is het SSR (Stabilisation Security Reform) -programma opgezet. Dit bestaat uit een 30-tal projecten waarvan het gn-project het grootste is.

Om een beeld van dit project te krijgen is ondergetekende samen met een verwerver van Gnw (Yko Faber) in februari voor het eerst naar Bujumbura (hoofdstad) afgereisd om daar kennis te maken met de SNR aldaar en zijn team. Dit team bestaat uit de Lkol Van den Boogaard en de Lkol De Labije (beide mil. Adviseurs bij de BUR-Defensie) en de Majoor Winter (KMar) (Adviseur bij BUR-Politie). Daarnaast zijn er een aantal Burundezers in het team opgenomen (waarvan een kolonel en een kapitein der genie). Deze hebben in het verleden al diverse projecten zoals het renoveren van kazernes met Nederlands geld, begeleid. Voordat wij vertrokken hebben we met de Sie-3 en 4 van 101 Gnbat een brainstorm gehouden over de zaken als beschikbaarheid en sterkte van de eventueel in te zetten gn-ehd. (30 man voor 2 maanden)

(Uitwisseling van kennis en ervaringen)

Ter plaatse aangekomen hebben we na een korte acclimatisatieperiode met het genoemde team een case gehouden waarin zaken naar voren kwamen als:

- Vast stellen doelstelling van de oefening c.q. missie.
- Hoe kunnen we deze doelen realiseren.

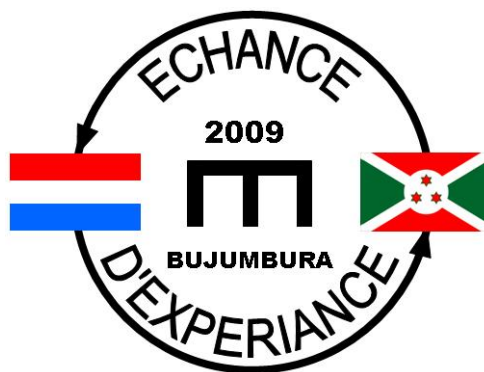
Toetsen van haalbaarheid op zowel beschikbare gn-capaciteit, beschikbare tijd als op het beschikbare budget.

Om hiervoor het juiste beeld te krijgen zijn we langs diverse (civiele) bouwprojecten en reeds gerealiseerde renovaties van kazernes gereden en daar uitleg gekregen van de Burundezers. Voertaal daarbij was Frans en een enkel woord Engels. Ook werden leveranciers van bouwmaterialen en gereedschap bezocht om inzicht te krijgen in welke materialen men gebruikt maakt en of deze ook beschikbaar waren.

Het uiteindelijke beeld dat hierbij naar voren kwam is dat men v.w.b. de bouwmaterialen nog in de jaren 60-70 is blijven steken.

Met deze verkenningsgegevens in het achterhoofd hebben we toen ter plaatse besloten om voor zowel het BUR-leger als voor de BUR-Politie een 5-tal gebouwen te gaan plaatsen waarbij, gezien de korte beschikbare periode, werd afgesproken dat de Burundezers de funderingswerkzaamheden en het bijbehorend grondwerk voorafgaand aan onze aankomst zouden uitvoeren. De

gezamenlijke werkzaamheden voeren we uit in een verhouding van 1:2, d.w.z. 1 Nederlandse genist met 2 Burundese

genisten waarbij alle vakdisciplines binnen een constructiepeloton aan bod komen (timmerman/metselaar, loodgieter, elektriciën en lasser) waarbij vooral de lassers een aparte rol gaan spelen. Vanwege het gebrek aan constructiehout wordt het dakwerk veelal in staal uitgevoerd. De lassers zullen dan ook een prefab-sraat gaan opzetten om zo'n 120 deelspanen te vervaardigen welke op de bouwplaats gekoppeld moeten worden tot spanen van wel 12meter.

Zonder verder al te ver op de bouwwijze in te gaan wil ik vermelden dat we deze ook nog herkennen van de Balkan. In een volgend verslag wil ik hier misschien verder op in gaan.

Bij thuiskomst hebben wij onze bevindingen gepresenteerd aan Staf 101Gnbat en vervolgens heeft deze onze presentatie aangevuld met commentaar voorgelegd aan de staf van het OOCL.

Daaruit kwam de noodzaak voor een 2^e verkenning naar voren welke met name op de logistiek was gericht maar ook op de infra welke door de gn op peil gebracht zou moeten worden.

Uiteindelijk werd gekozen voor de huur van een voormalig Pakistaans Hospitaal dat met wat aanpassingen geschikt bleek.

Dit complex is ommuurd en eenvoudig te beveiligen. Dit is wel nodig i.v.m. de grote criminaliteit in een land waar het maandsalaris van een kolonel zo'n 150euro bedraagt. Geld is dan ook het grootste probleem in dit verscheurde land waarin toch de nodige vooruitgang is te zien. Maar stelt U zich eens voor dat de politieagent die je overdag trots op zijn glimmende motorfiets ziet rijden, 's nachts in een autowrak slaapt. Probeer dan maar eens over gemotiveerd personeel te blijven beschikken dat ook nog eens niet corrupt mag zijn. Eten doet men gezamenlijk uit grote gaarkeukens waar een soort meelpap in grote ketels op houtvuur wordt bereid. Overigens is de politie daar net als het leger georganiseerd in eenheden van bataljonssterkte maar heeft het alleen blauwe pakken aan.

Als ik dit artikel schrijf ben ik net terug van mijn 3^e werkbezoek samen met C-102 Constrcie (Maj Erik van den Berg) die straks meegaat als Detco, Yko Faber en een kapitein die als budgetbewaker op trad.

Dit bezoek stond in het teken van het "smoel op terrein krijgen" van de gn-c en het vastleggen van aankopen en huur-

overeenkomsten in contracten.

Ook werd verder kennis gemaakt met onze counterparten met wie straks PC/OPC en groepscommandanten zaken moeten gaan doen.

Al onze kennis zal verwerkt worden in o.a. planningsopdrachten etc. welke uitgevoerd worden tijdens een eindoefening welke plaats vindt in combinatie met Engineer Victory in Alten Grabov in Duitsland.

Aan de technische voorbereiding werd aandacht besteed tijdens de CTC-periode. De rol van het OTC was hierin niet onbelangrijk.

Zo moesten de bouwvakkers bogen metselen (ja, ja, al jaren uit de leerdoelen) en de loodgieters waterleiding aanleggen met dikwandige pijp.

Zoals gezegd, de Burundezzen zullen op 15 juni aanvangen met de funderingswerkzaamheden. En omdat Nederland hier veel geld in steekt wil C-OOCL dat er een inspectie plaats vindt over die werkzaamheden. Daarom laat ondergetekende zijn tas maar ingepakt staan om begin juli wederom af te reizen; ditmaal in gezelschap van de PC en de SMOO zodat ook zij hun afspraken kunnen maken en inzicht krijgen in "de klus". Een klus die zwaar zal worden door het klimaat, werken met Burundese soldaten, werken midden tussen de bevolking en met beperkt gereedschap. Dit vergt dus zeker ook veel van het kader dat zijn (technische) vakmanschap zal moeten tonen tijdens deze uitdagende klus.

We houden jullie op de hoogte.

(.)

Geniemuseum verwerft "27 ft boot"

Hans Sonnemans, museummanager

"GROEN" SCHAAP

Al vele jaren lag RV (Rijksvaartuig) 0308 op het terrein van museum Bevrijdende Vleugels in Best. Het vaartuig, voorzien van steeds verder afbladderende verf, was een "groen" schaap in de kudde van de vele (pantser)voertuigen en vliegtuigen uit de Tweede Wereldoorlog van het particuliere museum. Het tweemotorige vaartuig is gebouwd in 1953 en in 1955 vanuit de Verenigde Staten aan Nederland verstrekt in het kader van de Marshallhulp. In 1974 werd het afgevoerd via de Domeinen met onbekende bestemming. Op één of andere wijze is het in de collectie van particulier verzamelaar Jan Driessen terecht gekomen, die het een plaats gaf in het park van het Bestse museum.

COLLECTIEVREEMD

Sinds vorig jaar ging Bevrijdende Vleugels over in andere handen. Er werd gekozen voor een andere lijn. Alle naoorlogse voertuigen (en vliegtuigen) werden afgestoten. Het museum ging terug naar de basis, namelijk de Tweede Wereldoorlog en dan speciaal de periode rond de bevrijding (speciaal operatie Market-Garden). Directeur en vrijwilliger Harry Smits van Bevrijdende Vleugels haalde de contacten aan met het Geniemuseum. Over en weer bleek men elkaar te kunnen helpen. Onder andere werd afgesproken het "collectievreemde" vaartuig RV 0308 over te dragen aan het Huis van het Regiment Genietroepen.

De 27 ft boten in betere tijden.

RV 0308 op het museumterrein in Best.

KLEINE VAARTUIGEN

Het Geniemuseum verwerft met RV0308 een bijzondere aanwinst die uitstekend past in de collectie kleine vaartuigen, zoals gebruikt door de genie in de laatste helft van de vorige eeuw. In voorschrift nr5-63."Vaarreglement voor genietroepen" uit 1962 worden er vier beschreven: de 27 ft (voet) boot, de stalen boot, de plastic boot en de vlet. De plastic boot, later beter bekend als de "polyester boot bruggenbouw", is al langer in de collectie van het Geniemuseum aanwezig en in 2007 helemaal gerestaureerd. De houten vlet is te zien in de binnenexpositie van het museum. Met RV0308 wordt dus een vierde model van de "genievloot" uit die jaren binnengehaald.

ACHTER- EN BOEGGEDEELTE

De 27 ft boot bestaat uit een achter- en een boeggedeelte, welke gekoppeld kunnen worden (totale lengte dan 8,50 meter, breedte 2,50 meter). Dit maakte het transport van de boot per trailer gemakkelijker. Het achtergedeelte, waarin de twee motoren van 200 PK zijn ondergebracht, kan overigens ook zelfstandig varen. In het boeggedeelte bevinden zich een kleine laadruimte, twee verstelbare duwpalen en een lenspomp.

De bijna 3 ton zware boot werd gebruikt voor het duwen of slepen van bruggedeelten of vlotten. RV 0308 heeft een diepgang van een halve meter in onbeladen toestand en een meter indien beladen en een draaicirkel van 22 meter. De maximale snelheid is 20 mijl, dan wel 37 km/uur.

RESTAURATIE

De 27 ft boot zal nog voor de zomer van standplaats Best naar Hedel verhuizen. Het herstellpeloton op het Engelsche Gat zal de boot weer toonbaar maken. Gelukkig lijkt de schade, veroorzaakt door tijds- en weerinvloeden, mee te vallen. RV 0308 zal daarna een plaats krijgen in het Geniepark.

Advertentie

